

Η

ΑΡΧΗ ΕΞΕΤΑΣΗΣ ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

7^ο ΚΛΙΜΑΚΙΟ

Συνήλθε στην έδρα της στις 26 Αυγούστου 2020 με την εξής σύνθεση: Μιχαήλ Σειραδάκης-Εισηγητής Πρόεδρος, Χρυσάνθη Χαραλαμποπούλου και Χρυσάνθη Ζαράρη, Μέλη.

Για να εξετάσει την από 17.07.2020 Προδικαστική Προσφυγή, με Γενικό Αριθμό Κατάθεσης (ΓΑΚ) Α.Ε.Π.Π. 943/20.07.2020 της Ανώνυμης Εταιρείας με την επωνυμία «...» και τον διακριτικό τίτλο «...» που εδρεύει στον Δήμο ..., ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κατά του Δήμου ... (εφεξής αναθέτουσα αρχή) και

Του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» που εδρεύει στη Βιομηχανική Περιοχή ... (ΒΙ.ΠΕ.), ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Με την προδικαστική προσφυγή η προσφεύγουσα επιδιώκει να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 201/2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το υπ' αριθμ. 1701.07.2020 Πρακτικό Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου ... (ΑΔΑ: ...), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 23.06.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και αναδείχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού.

Με την ασκηθείσα παρέμβαση, η παρεμβαίνουσα αιτείται να γίνει δεκτή η παρέμβασή της, να απορριφθεί η κρινόμενη προδικαστική προσφυγή και να διατηρηθεί σε ισχύ η υπ' αριθμ. 201/2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το υπ' αριθμ. 1701.07.2020 Πρακτικό Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου ... (ΑΔΑ: ...), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του

από 23.06.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά του παρεμβαίνοντος και αναδείχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού.

Η συζήτηση άρχισε αφού άκουσε τον Εισηγητή Μιχαήλ Σειραδάκη.

Αφού μελέτησε τα σχετικά έγγραφα

Σκέφτηκε κατά το Νόμο

1. Επειδή, ο Δήμος ... ως Αναθέτουσα Αρχή προκήρυξε Ανοιχτό Διαγωνισμό κάτω των ορίων, με Αριθμό Συστήματος Εθνικού Συστήματος Ηλεκτρονικών Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.) ..., η οποία αναρτήθηκε στο Κεντρικό Ηλεκτρονικό Μητρώο Δημοσίων Συμβάσεων (Κ.Η.Μ.ΔΗ.Σ.) στις 26.05.2020, με μοναδικό κωδικό-Αριθμό Διαδικτυακής Ανάρτησης Μητρώου (Α.Δ.Α.Μ.) ..., με κριτήριο ανάθεσης την πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά μόνο βάσει τιμής (χαμηλότερη τιμή), για την ανάδειξη αναδόχου για την κατασκευή του έργου «ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΟΔΩΝ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΦΕΛΩΝ ΧΩΡΩΝ Δ.Ε. ...», (CPV: ...), εκτιμώμενης αξίας εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων οκτακοσίων σαράντα επτά ευρώ και είκοσι ενός λεπτών (144.847,21 €) πλέον Φ.Π.Α. 24%, με καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών την 10^η Ιουνίου 2020, ημέρα Τετάρτη και ώρα 15:00 μ.μ. και ημερομηνία ηλεκτρονικής αποσφράγισης των προσφορών την 16^η Ιουνίου 2020, ημέρα Τρίτη και ώρα 09:00 π.μ. Η προσφεύγουσα υπέβαλε εμπρόθεσμα στις 10.06.2020 και ώρα 09:07:20 π.μ. την υπ' αριθμ. ... προσφορά της στον ανωτέρω Διαγωνισμό και πλέον με την υπό κρίση προσφυγή της στρέφεται κατά της υπ' αριθμ. 201/2020 Απόφασης (Απόσπασμα από το υπ' αριθμ. 1701.07.2020 Πρακτικό Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου ... (ΑΔΑ: ...), η οποία αναρτήθηκε στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 10.07.2020, οπότε και έλαβε πλήρη γνώση της η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα εταιρεία κατέθεσε στις 17.07.2020 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ. την υπό κρίση προσφυγή της και την κοινοποίησε στην Α.Ε.Π.Π. αυθημερόν.

Αριθμός Απόφασης: 1095/2020

2. Επειδή, η προσφεύγουσα εταιρεία επικαλείται στην υπό κρίση προσφυγή του ότι η Αναθέτουσα Αρχή έκρινε εσφαλμένα με την προσβαλλόμενη απόφαση, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και αναδείχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού, για τους λόγους που αναλυτικά εκτίθενται στην υπό κρίση προσφυγή.

3. Επειδή, η προσφεύγουσα αιτείται να γίνει δεκτή η υπό κρίση προσφυγή της, να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη υπ' αριθμ. 201/2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το υπ' αριθμ. 1701.07.2020 Πρακτικό Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου ... (ΑΔΑ: ...), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 23.06.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και αναδείχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού και να απορριφθεί η προσφορά του ως άνω οικονομικού φορέα.

4. Επειδή, η προσφυγή έχει ασκηθεί με χρήση του τυποποιημένου εντύπου που παρατίθεται στο Παράρτημα Ι, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 8 του ΠΔ 39/2017 και της παρ. 2 του άρθρου 362 του Ν. 4412/2016.

5. Επειδή, έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο, σύμφωνα με το άρθρο 5 του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 363 του Ν. 4412/2016 (κωδικός e-παραβόλου ...), όπως εξοφλήθηκε δυνάμει του από 17.07.2020 αποδεικτικού εξόφλησης της Τράπεζας Eurobank Ergasias A.E., ποσού επτακοσίων είκοσι πέντε ευρώ (725,00 €) και έχει δεσμευτεί, δυνάμει του αντίστοιχου αποδεικτικού αυτόματης δέσμευσης του παραβόλου της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (Γ.Γ.Π.Σ.).

6. Επειδή, ο επίμαχος Διαγωνισμός, εμπίπτει ενόψει του αντικειμένου του και της προϋπολογισθείσας δαπάνης στο πεδίο εφαρμογής του Ν. 4412/2016.

Αριθμός Απόφασης: 1095/2020

7. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι καθ' ύλην αρμόδια βάσει του συνολικού ποσού της Διακήρυξης του Διαγωνισμού, σύμφωνα με το άρθρο 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και του άρθρου 345 παρ. 1 του Ν. 4412/2016.

8. Επειδή, η Α.Ε.Π.Π. είναι και κατά χρόνο αρμόδια, όπως προκύπτει από τον συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 5 περ. β), 38 παρ. 7, 61 παρ. 1, 66 παρ. 1, 120, 379 παρ. 7 του Ν. 4412/2016.

9. Επειδή, η Προσφυγή έχει κατατεθεί εμπρόθεσμα σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 4 παρ. 1 περ. α) του ΠΔ 39/2017 και το άρθρο 361 παρ. 1 περ. α) του Ν. 4412/2016.

10. Επειδή, στις 20.07.2020, η Αναθέτουσα Αρχή προέβη στην κοινοποίηση της υπό εξέταση Προσφυγής σε κάθε ενδιαφερόμενο τρίτο, μέσω της «επικοινωνίας» του Διαγωνισμού στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ.

11. Επειδή, η Αναθέτουσα Αρχή, προσκλήθηκε, από τον Πρόεδρο του 7^{ου} Κλιμακίου, δυνάμει της υπ' αριθμ. 1139/20.07.2020 Πράξης του «Περί Ορισμού Ημερομηνίας Εξέτασης Προδικαστικής Προσφυγής και Εισηγητή – Κλήση Περί Απόψεων Επί Αιτήματος Προσωρινών Μέτρων», η οποία της κοινοποιήθηκε στις 20.07.2020 και υπέβαλε στις 27.07.2020, ήτοι εντός της οριζόμενης προθεσμίας, στο οικείο Κλιμάκιο, τις προβλεπόμενες από το άρθρο 365 παρ. 1 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 9 παρ. 1 του ΠΔ 39/2017, απόψεις της, σχετικά με την υπό κρίση προσφυγή.

12. Επειδή, παραδεκτά και εμπροθέσμως, σύμφωνα με το άρθρο 362 παρ. 3 του Ν. 4412/2016 και του άρθρου 7 του ΠΔ 39/2017, κατατέθηκε στις 31.07.2020 στον διαδικτυακό τόπο του Ε.Σ.Η.Δ.Η.Σ., η από 31 Ιουλίου 2020 παρέμβαση του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» που εδρεύει στη Βιομηχανική Περιοχή ... (ΒΙ.ΠΕ.), ..., όπως νόμιμα εκπροσωπείται, ο δε παρεμβαίνων, έχει προφανές έννομο συμφέρον από την απόρριψη της ως άνω προδικαστικής προσφυγής, αφού προδήλως ευνοείται από τη διατήρηση της διαμορφωθείσας κατάστασης, δεδομένου ότι έχει ήδη ανακηρυχθεί προσωρινός

Αριθμός Απόφασης: 1095/2020

ανάδοχος του διαγωνισμού. Επομένως, η ασκηθείσα, κατά τα ανωτέρω παρέμβαση, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να εξετασθεί περαιτέρω κατ' ουσία.

13.Επειδή, στην κρινόμενη προσφυγή, η προσφεύγουσα εταιρεία, η οποία δραστηριοποιείται στο αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης και υπέβαλε παραδεκτά προσφορά στον εν λόγω διαγωνισμό, προσδιορίζει επακριβώς και με πλήρη σαφήνεια τους λόγους εκείνους που δικαιολογούν την επίκληση βλάβης και συνεπακόλουθα θεμελιώνει κατ' αρχήν βάσιμα το πως στοιχειοθετείται εκ μέρους της η ύπαρξη άμεσου, προσωπικού και ενεστώτος εννόμου συμφέροντος για την προσβολή της υπ' αριθμ. 201/2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το υπ' αριθμ. 1701.07.2020 Πρακτικό Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου ... (ΑΔΑ: ...), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 23.06.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και αναδείχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού. Ειδικότερα, η προσφεύγουσα εταιρεία θεμελιώνει το έννομο συμφέρον της στην εσφαλμένη αποδοχή της προσφοράς έτερων προσφερόντων και εν προκειμένω στη ζημία που υφίσταται από τυχόν παράνομη συμμετοχή τρίτων στον διαγωνισμό και δη του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα, όπως αυτός αναδείχθηκε προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού και στο επιδιωκόμενο όφελος από την απόρριψη της προσφοράς του (βλ. ΕΑ ΣτΕ 1216/2006, πρβλ ΕΑ ΣτΕ 512/2002, 517/2001), επιδιώκοντας ευλόγως η προσφεύγουσα να της ανατεθεί η συγκεκριμένη σύμβαση, στρεφόμενη κατά του συνόλου των έτερων προσφερόντων, οι οποίοι προηγούνται σε σειρά μειοδοσίας.

Νομίμως και παραδεκτώς φέρεται προς εξέταση ενώπιον του 7^{ου} Κλιμακίου της Α.Ε.Π.Π.

14.Επειδή, εφαρμοστέα στον επίμαχο διαγωνισμό είναι ιδίως, το άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων»

(άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), το άρθρο 79 «Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης» (άρθρο 59 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) και το άρθρο 88 «Αδυνήιστα χαμηλές προσφορές» (άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του Ν. 4412/2016.

15. Επειδή, περαιτέρω, στο Κεφάλαιο Β΄ της διακήρυξης, άρθρο 22 με τίτλο «Κριτήρια Ποιοτικής Επιλογής», υπό «Κριτήρια επιλογής (22.Β – 22.Δ)», παρ. 22.Β. με τίτλο «Καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας» (σελ. 25), ορίζεται ότι: «Όσον αφορά την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, απαιτείται οι οικονομικοί φορείς να είναι εγγεγραμμένοι στο σχετικό επαγγελματικό μητρώο που τηρείται στο κράτος εγκατάστασής τους. Ειδικά οι προσφέροντες που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα απαιτείται να είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) ή στα Νομαρχιακά Μητρώα στην κατηγορία/-ιες έργου του άρθρου 21 της παρούσας. Οι προσφέροντες που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαιτείται να είναι εγγεγραμμένοι στα Μητρώα του παραρτήματος ΧΙ του Προσαρτήματος Α του ν. 4412/2016.», ενώ στο άρθρο 23 με τίτλο «Αποδεικτικά μέσα κριτηρίων ποιοτικής επιλογής», παρ. 23.1 (σελ. 26), ορίζεται ότι: «Κατά την υποβολή προσφορών οι οικονομικοί φορείς υποβάλλουν το Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ) του άρθρου 79 παρ. 4 του ν. 4412/2016, το οποίο αποτελεί ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986 (Α΄75), ως **προκαταρκτική απόδειξη** προς αντικατάσταση των πιστοποιητικών που εκδίδουν δημόσιες αρχές ή τρίτα μέρη, επιβεβαιώνοντας ότι ο εν λόγω οικονομικός φορέας πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) δεν βρίσκεται σε μία από τις καταστάσεις του άρθρου 22 Α της παρούσας,
- β) πληροί τα σχετικά κριτήρια επιλογής τα οποία έχουν καθοριστεί, σύμφωνα με το άρθρο 22 Β-Ε της παρούσας.

Σε οποιοδήποτε χρονικό σημείο κατά τη διάρκεια της διαδικασίας, μπορεί να ζητηθεί από τους προσφέροντες να υποβάλλουν όλα ή ορισμένα δικαιολογητικά της επόμενης παραγράφου, όταν αυτό απαιτείται για την ορθή διεξαγωγή της

διαδικασίας. [...]» και στην παρ. 23.2 με τίτλο «Δικαιολογητικά (Αποδεικτικά μέσα)» (σελ. 27), ορίζεται ότι: «Το δικαίωμα συμμετοχής και οι όροι και προϋποθέσεις συμμετοχής, όπως ορίστηκαν στα άρθρα 21 και 22 της παρούσας, κρίνονται κατά την υποβολή της προσφοράς, κατά την υποβολή των δικαιολογητικών, σύμφωνα με το άρθρο 4.2 (α έως δ) και κατά τη σύναψη της σύμβασης, σύμφωνα με το άρθρο 4.2 (ε) της παρούσας.

[...].

Οι οικονομικοί φορείς δεν υποχρεούνται να υποβάλλουν δικαιολογητικά ή άλλα αποδεικτικά στοιχεία, αν και στο μέτρο που η αναθέτουσα αρχή έχει τη δυνατότητα να λαμβάνει τα πιστοποιητικά ή τις συναφείς πληροφορίες απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος - μέλος της Ένωσης, η οποία διατίθεται δωρεάν, όπως εθνικό μητρώο συμβάσεων, εικονικό φάκελο επιχείρησης, ηλεκτρονικό σύστημα αποθήκευσης εγγράφων ή σύστημα προεπιλογής. Η δήλωση για την πρόσβαση σε εθνική βάση δεδομένων εμπεριέχεται στο Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ). [...]», ενώ στην παρ. 23.4 με τίτλο «Δικαιολογητικά απόδειξης καταλληλότητας για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας του άρθρου 22.Β» (σελ. 30), ορίζεται ότι: «(α) Όσον αφορά την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, οι προσφέροντες που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα υποβάλλουν βεβαίωση εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ στην κατηγορία **A1 Οδοποιΐας και άνω** (β) Οι προσφέροντες που είναι εγκατεστημένοι σε λοιπά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσκομίζουν τις δηλώσεις και πιστοποιητικά που περιγράφονται στο Παράρτημα ΧΙ του Προσαρτήματος Α του ν. 4412/2016. [...]» και τέλος στην παρ. 23.5 με τίτλο «Δικαιολογητικά Οικονομικής και Χρηματοοικονομικής Επάρκειας του άρθρου 22.Γ» (σελ. 31), ορίζεται ότι: «[...] Σε κάθε περίπτωση, η βεβαίωση εγγραφής μπορεί να υποβάλλεται για την απόδειξη μόνο ορισμένων απαιτήσεων οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας του άρθρου 22.Γ, ενώ για την απόδειξη των λοιπών απαιτήσεων μπορούν να προσκομίζονται ένα ή περισσότερα από τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στο Μέρος Ι του Παραρτήματος ΧΙΙ του ν. 4412/2016 , ανάλογα με την τιθέμενη στο άρθρο 22.Γ απαίτηση. [...]» και

Αριθμός Απόφασης: 1095/2020

αντίστοιχα στην παρ. 23.6 με τίτλο «Δικαιολογητικά Τεχνικής και Επαγγελματικής Ικανότητας του άρθρου 22.Δ» (σελ. 31), ορίζεται ότι: «[...]. Σε κάθε περίπτωση, η βεβαίωση εγγραφής μπορεί να υποβάλλεται για την απόδειξη μόνο ορισμένων απαιτήσεων τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας του άρθρου 22.Δ, ενώ για την απόδειξη των λοιπών απαιτήσεων μπορούν να προσκομίζονται ένα ή περισσότερα από τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στο Μέρος II του Παραρτήματος XII του ν. 4412/2016. [...].».

16. Επειδή, κατά τα παγίως γεγόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η Διακήρυξη του Διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του Διαγωνισμού (ΕΑ ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό Διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του Διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕλΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον Διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της Προσφοράς δικαιολογητικά και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο Διαγωνισμό και κατά συνέπεια, ανεξαρτήτως παντός άλλου, δεν συντρέχει λόγος αποκλεισμού για δικαιολογητικά μη απαιτούμενα από τη Διακήρυξη (ΣτΕ 18/2011, ΣτΕ 19/2011, ΣτΕ 3703/2010, ΣτΕ 1616/2008, ΕΑ ΣτΕ 254/2008 κλπ).

17. Επειδή, σύμφωνα με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους Διαγωνισμούς, η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της Διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του Διαγωνισμού (Ολομ. ΣτΕ 2137/1993). Αντιστοίχως, η παράβαση τέτοιων διατάξεων της Διακήρυξης από τους διαγωνιζόμενους καθιστά απαράδεκτες τις υποβληθείσες προσφορές τους (ΕλΣυν 1949/2009 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 115/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 10/2008 Τμήμα VI, ΕλΣυν Πράξη 22/2005 Τμήμα VI). Ομοίως, η υποχρέωση διαφάνειας έχει μεταξύ άλλων ως σκοπό να αποκλείσει τον κίνδυνο αυθαιρεσίας εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 25 και C-599/10, SAG ELV Slovenko κλπ, σκέψη 25 και περαιτέρω παραπομπές σε νομολογία) και ο σκοπός αυτός δεν θα επιτυγχανόταν αν η αναθέτουσα αρχή μπορούσε να μην εφαρμόσει τους όρους στους οποίους η ίδια υποβλήθηκε (βλ. C-278/14, SC Enterprise Focused Solutions SRL, σκ. 27). Περαιτέρω, η ρητή παραπομπή της Διακήρυξης σε συγκεκριμένες νομοθετικές και κανονιστικές διατάξεις τις καθιστά τμήμα του νομικού πλαισίου που διέπει τη διαγωνιστική διαδικασία, το οποίο δεσμεύει, κατά τα ανωτέρω, τόσο τη Διοίκηση όσο και τους υποψηφίους Αναδόχους που συμμετέχουν σε αυτήν (ΕλΣυν 1434/2017). Υπό την έννοια αυτή, σκοπός της ενιαίας εφαρμογής των όρων της Διακήρυξης και της τήρησης των αρχών της ίσης μεταχείρισης και της διαφάνειας, είναι η διαμόρφωση ενός ασφαλούς δικαιοϋλικού πλαισίου, εντός του οποίου θα διεξαχθεί ο Διαγωνισμός και η αποφυγή αδικαιολόγητων αιφνιδιασμών των εν δυνάμει υποψηφίων, οι οποίοι σε κάθε στάδιο της διαγωνιστικής διαδικασίας θα εκκινούν από μία κοινή αφετηρία, θα γνωρίζουν εκ των προτέρων ασφαλώς και με ακρίβεια τις προβλεπόμενες διαδικασίες και θα έχουν ίσες ευκαιρίες συμμετοχής, σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας. Άλλωστε, η αρχή της δεσμευτικότητας της Διακήρυξης κατοχυρώνεται και στο κοινοτικό (ενωσιακό πλέον) δίκαιο, αφού κάθε απόκλιση από τους όρους αυτής αποτελεί παραβίαση της αρχής της ισότητας των διαγωνιζομένων (βλ. Πράξη VI Τμήματος ΕλΣυν 70/2006). Κατά συνέπεια, τυχόν παράβαση ουσιώδους όρου της Διακήρυξης, είτε κατά τη

διάρκεια του Διαγωνισμού, είτε κατά τη συνομολόγηση της σύμβασης που καταρτίζεται μετά τη διενέργεια του Διαγωνισμού, είτε κατά το στάδιο της εκτέλεσης αυτής, καθιστά μη νόμιμη τη σχετική διαδικασία και επάγεται ακυρότητα (βλ. IV Τμήμα ΕλΣυν 70/2003, 105/2002, 78/2001, 4/2001, 85/2000 και VI Τμήμα ΕλΣυν 78/2007).

18. Επειδή, αναφορικά με τον πρώτο λόγο προσφυγής, όπως διεξοδικά αναλύεται στις σελ. 52-53 της κρινόμενης προσφυγής, υπό «Δ. Λόγος ακύρωσης της προσβαλλόμενης απόφασης και της προσφοράς του οικονομικού φορέα «...»», «Δ.1 Έλλειψη ανάληψης της δέσμευσης να προσκομίσει τα σχετικά πιστοποιητικά (αποδεικτικά μέσα)», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής δεν είναι σύνομη και πρέπει να ακυρωθεί, καθώς λόγω των θετικών απαντήσεων του παρεμβαίνοντος στο υποβληθέν από αυτόν Τ.Ε.Υ.Δ., σχετικά με την εγγραφή του σε επίσημο κατάλογο και αν η εγγραφή ή η πιστοποίηση καλύπτει όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής, παρέλειψε να δεσμευτεί να προσκομίσει οποιοδήποτε από τα απαιτούμενα πιστοποιητικά (αποδεικτικά μέσα), πέραν του Μητρώου Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.), το οποίο δήλωσε ως επίσημο κατάλογο που καλύπτει όλα τα κριτήρια επιλογής. Επί του ανωτέρω πρώτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, δυνάμει του με αριθμό πρωτοκόλλου 13741/27.07.2020 εγγράφου της με θέμα: «Διαβίβαση Απόψεων», στο οποίο περιλαμβάνονται και οι απόψεις της επί της ασκηθείσας προσφυγής, όπως αυτό κοινοποιήθηκε μέσω της «επικοινωνίας» του διαγωνισμού στο Ε.Σ.Η.ΔΗ.Σ. στις 27.07.2020, αναφέρει τα εξής: «[...]. α) Περί ελλιπούς ή μη ορθής συμπλήρωσης του ΤΕΥΔ (σελ 52-54 της προσφυγής)

1. Στην Κατευθυντήρια Οδηγία 23 της ΕΑΑΔΗΣΥ αναφέρεται ότι:

Η αναθέτουσα αρχή, έχει τη διακριτική ευχέρεια, στα έγγραφα της σύμβασης, να επιλέξει,:

- *είτε μόνο τη συμπλήρωση, εκ μέρους των οικονομικών φορέων, της ενότητας α “Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής”*

• είτε την αναλυτική συμπλήρωση από μέρους τους των πεδίων των Ενοτήτων Α έως Δ του Μέρους IV, κατά περίπτωση.

Επισημαίνεται ότι η χρήση της ως άνω γενικής ένδειξης εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής επιτρέπεται μόνο εφόσον η τελευταία έχει δηλώσει ρητά στη σχετική διακήρυξη ή στην πρόσκληση ή στα λοιπά έγγραφα της σύμβασης, ότι οι οικονομικοί φορείς συμπληρώνουν μόνο την ενότητα α “Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής”. Στην περίπτωση αυτή η αναθέτουσα αρχή διαμορφώνει αντίστοιχα το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ, απαλείφοντας τις Ενότητες Α έως Δ του Μέρους IV ώστε να μη δημιουργείται σύγχυση στους οικονομικούς φορείς.

2. Στο άρθρο 361 του Ν.4412/16 αναφέρεται ότι: «1. Σε περίπτωση προσφυγής κατά πράξης της αναθέτουσας αρχής, η προθεσμία για την άσκηση της προδικαστικής προσφυγής είναι:..... (γ) δέκα (10) ημέρες από την πλήρη, πραγματική ή τεκμαιρόμενη, γνώση της πράξης που βλάπτει τα συμφέροντα του ενδιαφερόμενου οικονομικού φορέα. Ειδικά για την άσκηση προσφυγής κατά προκήρυξης, η πλήρης γνώση αυτής τεκμαίρεται μετά την πάροδο δεκαπέντε (15) ημερών από τη δημοσίευση στο ΚΗΜΔΗΣ.»

3. Έως την καταληκτική ημερομηνία υποβολής προσφορών δεν κατατέθηκε προδικαστική προσφυγή κατά της προκήρυξης του διαγωνισμού και κατά της διακήρυξης αυτού.

4. Κατά τα παγίως γενόμενα δεκτά από τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η διακήρυξη του διαγωνισμού αποτελεί το κανονιστικό πλαίσιο του διαγωνισμού (ΕΑ ΣτΕ 352/2016) και ως κανονιστική πράξη, δεσμεύει με τους όρους της, τόσο τους τρίτους προς τους οποίους απευθύνεται, όσο και το ίδιο το νομικό πρόσωπο που προκηρύσσει τον σχετικό διαγωνισμό, το οποίο υποχρεούται εφεξής και μέχρι τέλους της διαδικασίας του διαγωνισμού να εφαρμόζει τα όσα ορίζονται σε αυτή (βλ. ενδεικτικά Πράξεις VI Τμήματος ΕΛΣυν 181/2006, 31/2003, 105/2003, 294/2010, 224, 78/2007, 19/2005 κ.ά.). Ταυτόχρονα, επιβάλλεται να προσδιορίζονται επακριβώς σε αυτήν τα προς συμμετοχή στον διαγωνισμό απαιτούμενα προσόντα και τα υποβλητέα, κατά την κατάθεση της προσφοράς δικαιολογητικά

και λοιπά στοιχεία. Ενόψει τούτων, αλλά και των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας των ελάχιστων όρων συμμετοχής που διέπουν την διαδικασία συνάψεως των δημοσίων συμβάσεων κατά το πνεύμα τόσο της κοινοτικής όσο και της εθνικής νομοθεσίας, ο διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει τα αξιούμενα από τη διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη, στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει, δικαιολογητικά και στοιχεία (πρβλ. ΣτΕ 5022/2012) προκειμένου να συμμετάσχει νομίμως στο διαγωνισμό. Σύμφωνα δε με την αρχή της τυπικότητας που διέπει όλους τους δημόσιους διαγωνισμούς, όλες οι διατάξεις της διακήρυξης καθιερώνουν ουσιώδεις όρους με εξαίρεση εκείνες για τις οποίες προκύπτει το αντίθετο από ρητή διάταξη νόμου ή της διακήρυξης. Η παράβαση ουσιωδών διατάξεων της διακήρυξης οδηγεί σε ακυρότητα των αποφάσεων της αναθέτουσας αρχής, με τις οποίες εγκρίνονται οι επιμέρους φάσεις της διαδικασίας, καθώς και το αποτέλεσμα του διαγωνισμού (ΟΛΣΤΕ 2137/1993).

5. Σύμφωνα με το άρθρο 79 (μεταφορά του άρθρου 59 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ) του ν. 4412/16 κατά την υποβολή αιτήσεων συμμετοχής ή κατά την υποβολή προσφορών στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων άνω των ορίων, οι αναθέτουσες αρχές δέχονται το Ευρωπαϊκό Ενιαίο Έγγραφο Σύμβασης (ΕΕΕΣ) [European Single Procurement Document (ESPD)], το οποίο αποτελείται από ενημερωμένη υπεύθυνη δήλωση, με τις συνέπειες του ν. 1599/1986 (Α'75), ως προκαταρκτική απόδειξη προς αντικατάσταση των πιστοποιητικών που εκδίδουν δημόσιες αρχές ή τρίτα μέρη, επιβεβαιώνοντας ότι ο εν λόγω οικονομικός φορέας πληροί τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) δεν βρίσκεται σε μία από τις καταστάσεις των άρθρων 73 και 74 για τις οποίες οι οικονομικοί φορείς αποκλείονται ή μπορούν να αποκλεισθούν,

β) πληροί τα σχετικά κριτήρια επιλογής τα οποία έχουν καθορισθεί σύμφωνα με τα άρθρα 75, 76 και 77

γ) κατά περίπτωση, τηρεί τους αντικειμενικούς κανόνες και κριτήρια που έχουν καθορισθεί σύμφωνα με το άρθρο 84, για τον περιορισμό του αριθμού των πληρούντων τα κριτήρια επιλογής υποψηφίων που θα κληθούν να συμμετάσχουν και

δ) (ειδικά για την Ελλάδα) εφόσον η εκτιμώμενη αξία της υπό ανάθεση σύμβασης υπερβαίνει το 1.000.000 € εκτός ΦΠΑ, ότι δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 3310/2005 (Α 30).

6. Στο άρθρο 22B της Διακήρυξης αναφέρεται ότι:

«22.B. Καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας
Όσον αφορά την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, απαιτείται οι οικονομικοί φορείς να είναι εγγεγραμμένοι στο σχετικό επαγγελματικό μητρώο που τηρείται στο κράτος εγκατάστασής τους. Ειδικά οι προσφέροντες που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα απαιτείται να είναι εγγεγραμμένοι στο Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων (Μ.Ε.ΕΠ.) ή στα Νομαρχιακά Μητρώα στην κατηγορία/-ες έργου του άρθρου 21 της παρούσας. Οι προσφέροντες που είναι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης απαιτείται να είναι εγγεγραμμένοι στα Μητρώα του παραρτήματος ΧΙ του Προσαρτήματος Α του ν. 4412/2016.»

7. Στο ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΧΙ του προσαρτήματος Α του Ν4412/16 αναφέρεται ότι:

«ΜΗΤΡΩΑ Για τους σκοπούς της παρ. 2 του άρθρου 75, ως «επαγγελματικά και εμπορικά μητρώα» νοούνται τα περιλαμβανόμενα στο παρόν Παράρτημα, και, σε περίπτωση που έχουν επέλθει τροποποιήσεις σε εθνικό επίπεδο, τα μητρώα που τα αντικατέστησαν στην Ελλάδα, το «Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων — ΜΕΕΠ» του Υπουργείου Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων καθώς και τα νομαρχιακά μητρώα στην περίπτωση των δημόσιων συμβάσεων έργων, σύμφωνα με τις απαιτήσεις της παρ. 1 του άρθρου 76»

8. Στην Παρ. 23.4 της διακήρυξης αναφέρεται ότι:

«23.4 Δικαιολογητικά απόδειξης καταλληλότητας για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας του άρθρου 22.B

α) Όσον αφορά την καταλληλότητα για την άσκηση της επαγγελματικής δραστηριότητας, οι προσφέροντες που είναι εγκατεστημένοι στην Ελλάδα υποβάλλουν βεβαίωση εγγραφής στο Μ.Ε.ΕΠ στην κατηγορία Οικοδομικών στην Α2 τάξη και άνω.»

9. Τόσο στο άρθρο 23,5 και 23,6 της διακήρυξης αναφέρεται ότι:

«Σε κάθε περίπτωση, η βεβαίωση εγγραφής μπορεί να υποβάλλεται για την απόδειξη μόνο ορισμένων απαιτήσεων οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας του άρθρου 22Γ, ενώ για την απόδειξη των λοιπών απαιτήσεων μπορούν να προσκομίζονται ένα ή περισσότερα από τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στο Μέρος I του Παραρτήματος XII του ν.4412/2016, ανάλογα με την τιθέμενη στο άρθρο 22Γ απαίτηση.»

«Σε κάθε περίπτωση, η βεβαίωση εγγραφής μπορεί να υποβάλλεται για την απόδειξη μόνο ορισμένων απαιτήσεων τεχνικής και επαγγελματικής ικανότητας του άρθρου 22.Δ, ενώ για την απόδειξη των λοιπών απαιτήσεων μπορούν να προσκομίζονται ένα ή περισσότερα από τα αποδεικτικά μέσα που προβλέπονται στο Μέρος II του Παραρτήματος XII του ν.4412/2016.»

10. Στην διακήρυξη δεν αναφέρεται άλλο κριτήριο τεχνικής ή οικονομικής ικανότητας

11. Ενόψει των αρχών της ισότητας, της τυπικότητας, της διαφάνειας και της δημοσιότητας, κάθε διαγωνιζόμενος οφείλει να υποβάλει μόνο τα αξιούμενα από τη Διακήρυξη ή από τυχόν άλλη διάταξη στην οποία αυτή ρητώς παραπέμπει δικαιολογητικά και στοιχεία για την απόδειξη ιδιότητας κρίσιμης για την επιχειρηματική συμμετοχή του σε αυτόν, ώστε να μην είναι καταρχήν νόμιμος ο αποκλεισμός διαγωνιζομένου από τη σε εξέλιξη διαδικασία

12. Με βάση την αρχή της επιείκειας και έχοντας υπόψη το γεγονός ότι κριτήριο προσφοράς είναι η πλέον συμφέρουσα από οικονομική άποψη προσφορά «μόνο τιμή» είναι δυνατή η κάμψη της αρχής της τυπικότητας, όπως αυτή προβλέπεται από το δίκαιο των δημοσίων έργων και ειδικότερα ή μη ορθή συμπλήρωση (κατά τον προσφεύγοντα) του ΤΕΥΔ των οικονομικών φορέων.

13. Στο άρθρο 23 «Αποδεικτικά μέσα κριτηρίων ποιοτικής επιλογής» αναφέρεται ότι:

Ο προσωρινός ανάδοχος, κατόπιν σχετικής ηλεκτρονικής πρόσκλησης από την αναθέτουσα αρχή, υποβάλλει τα ακόλουθα δικαιολογητικά, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο άρθρο 4.2 της παρούσας»:

14. Κατά την προσφυγή αναφέρεται ότι δεν αναλαμβάνει ο οικονομικός φορέας την ανάληψη δέσμευσης υποβολής των σχετικών δικαιολογητικών (αποδεικτικά

μέσα) το άρθρο 4,2 της διακήρυξης προβλέπει τις διαδικασίες για την υποβολή δικαιολογητικών προσωρινού αναδόχου καθώς και τις επιπτώσεις για την μη υποβολή αυτών.

15. Κατά την προσφυγή αναφέρεται ότι υπάρχει ιδιαίτερη έλλειψη ανάληψης της δέσμευσης να προσκομίσει πιστοποιητικά ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας, όμως η συμπλήρωση του εάν ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος αυτή διατίθεται δωρεάν, προκύπτει ως υποχρέωση μόνο στην περίπτωση που η εγγραφή ή πιστοποίηση δεν κάλυπτε όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής.

Εν προκειμένω, τα επαγγελματικά μητρώα Μελετητών και Εργοληπτών, που προβλέπονται στο άρθρο 75 (σε συνδυασμό και με το Παράρτημα XI του Προσαρτήματος Α) του Ν. 4412/2016, δεν συνιστούν «επίσημους καταλόγους εγκεκριμένων οικονομικών φορέων», κατά την έννοια του άρθρου 83 έως την ψήφιση του ΜΗ.ΤΕ, αλλά συνιστούν μόνο “επαγγελματικά και εμπορικά μητρώα” κατά την έννοια του άρθρου 75 παρ. 2. Ωστόσο, ειδικά το Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων μαζί με την ενημερότητα πτυχίου που προβλέπεται στην παρ. 5 του άρθρου 20 του Ν. 3669/2008 λειτουργεί εν τέλει ως επίσημος κατάλογος, έως την ψήφιση του ΜΗ.ΤΕ (βλ. <http://www.eaadhsy.gr/index.php/m-foreis/m-syxnes-ervthseis-apanthseis-faq-gia-to-n-4412-2016/details/29/51>). Περαιτέρω, στην κατευθυντήρια οδηγία με αρ. 23 της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ αναφέρεται (σελ. 11) ότι: «Στο ως άνω πεδίο, (εννοείται στο Μέρος II, Ενότητα Α Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα, περί εγγραφής σε επίσημο κατάλογο/ Μητρώο) ως προς τις συμβάσεις έργων, οι ημεδαπές εργοληπτικές επιχειρήσεις, οι οποίες διαθέτουν ενημερότητα πτυχίου, συμπληρώνουν την ένδειξη «ΝΑΙ», καθώς, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 20 του Ν. 3669/2008, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν, η βεβαίωση εγγραφής στο ΜΕΕΠ, σε συνδυασμό με την ενημερότητα πτυχίου,

συνιστά τον μοναδικό, επί της παρούσης, εθνικό “επίσημο κατάλογο”» (ΑΕΠΠ 97/2019, 440/2019).

Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 4,2 προβλέπεται η υποβολή των δικαιολογητικών αυτών κατά την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης.

16. Η μη αναγραφή του ανεκτέλεστου αποτελεί κριτήριο Οικονομικής και χρηματοοικονομικής επάρκειας απαίτηση η οποία καλύπτεται με την συμπλήρωση της Γενικής ένδειξης για όλα τα κριτήρια επιλογής του ΤΕΥΔ (Μέρος IV).

Εξάλλου, η προσφεύγουσα έχουσα και εκείνη συμπληρώσει ως άνω την ένδειξη ΝΑΙ, προβάλλει τον ισχυρισμό αυτό απαραδέκτως και άνευ εννόμου συμφέροντος (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ ασφ.μ. 733/2012 σκ. 5.1137/2010 σκ. 4, 977/2010 σκ. 8, 342/2009 σκ. 12, 1087/2008 σκ. 5, 14/2006 σκ. 6), δεδομένου ότι, όπως κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 3886/2010, έτσι και κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 346 του ν. 4412/2016, που προβλέπει ότι: «...Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση ...», η επιδιωκόμενη με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσωρινή δικαστική προστασία και για την ταυτότητα του νομικού λόγου και με την προδικαστική προσφυγή ενώπιον της Α.Ε.Π.Π αποβλέπει στη διατήρηση της δυνατότητας του ενδιαφερομένου να συμμετάσχει στην διαγωνιστική διαδικασία, προκειμένου να επιτύχει την κατακύρωση του διαγωνισμού σε αυτόν (147/2016 Αναστ. ΣΤΕ, ΣτΕ ΕΑ 151/2006, ΣτΕ ΕΑ 534/2006, ΣτΕ ΕΑ-Ασφ 960/2008).

Συνεπώς ορθά η οικονομική επιτροπή του Δήμου ... με την υπ’ αριθ. 201/2020 αποφάσισε για την έγκριση του 1ου πρακτικού του διαγωνισμού και ανέδειξε ως προσωρινό ανάδοχο τον οικονομικό φορέα «...». Συναφώς, ο παρεμβαίνων ισχυρίζεται στις σελ. 4-6 της ασκηθείσας παρέμβασής του ότι η κρινόμενη προσφυγή είναι νόμω και ουσία αβάσιμη, δεδομένου ότι: «[...]. Η συμπλήρωση του εάν ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος αυτή διατίθεται δωρεάν;», προκύπτει

ως υποχρέωση μόνο στην περίπτωση που η εγγραφή ή πιστοποίηση δεν κάλυπτε όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής.

Εν προκειμένω, τα επαγγελματικά μητρώα Μελετητών και Εργοληπτών, που προβλέπονται στο άρθρο 75 (σε συνδυασμό και με το Παράρτημα XI του Προσαρτήματος Α) του ν. 4412/2016, δεν συνιστούν «επίσημους καταλόγους εγκεκριμένων οικονομικών φορέων», κατά την έννοια του άρθρου 83 έως την ψήφιση του ΜΗ.ΤΕ, αλλά συνιστούν μόνο “επαγγελματικά και εμπορικά μητρώα” κατά την έννοια του άρθρου 75 παρ. 2. Ωστόσο, ειδικά το Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων μαζί με την ενημερότητα πτυχίου που προβλέπεται στην παρ. 5 του άρθρου 20 του ν. 3669/2008 λειτουργεί εν τέλει ως επίσημος κατάλογος, έως την ψήφιση του ΜΗ.ΤΕ (βλ. <http://www.eaadhsy.gr/index.php/m-foreis/m-syxnes-ervthseis-apanthseis-faq-gia-to-n-4412-2016/details/29/51>). Περαιτέρω, στην κατευθυντήρια οδηγία με αρ. 23 της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ αναφέρεται (σελ. 11) ότι: «Στο ως άνω πεδίο,(εννοείται στο Μέρος II, Ενότητα Α Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα, περί εγγραφής σε επίσημο κατάλογο/Μητρώο) ως προς τις συμβάσεις έργων, οι ημεδαπές εργοληπτικές επιχειρήσεις, οι οποίες διαθέτουν ενημερότητα πτυχίου, συμπληρώνουν την ένδειξη «ΝΑΙ», καθώς, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 20 του ν. 3669/2008, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν, η βεβαίωση εγγραφής στο ΜΕΕΠ, σε συνδυασμό με την ενημερότητα πτυχίου, συνιστά τον μοναδικό, επί της παρούσης, εθνικό “επίσημο κατάλογο”» (ΑΕΠΠ 97/2019, 440/2019).

Σε κάθε περίπτωση η τυχόν απάντηση εν προκειμένω στα ερωτήματα περί συμπερίληψης σε επίσημο κατάλογο ερώτημα ή η απάντηση ή μη απάντηση στο ερώτημα περί δυνατότητας του οικονομικού φορέα να υποβάλει βεβαιώσεις πληρωμής φόρων και ασφαλιστικών εισφορών ή να παράσχει στοιχεία για την πρόσβαση της αναθέτουσας σε τυχόν οικεία δωρεάν βάση δεδομένων, ουδόλως δύναται να συγκροτήσει βάση αποκλεισμού προσφοράς (πρβλ. ενδεικτικά Α.Ε.Π.Π. 1086/2019, 1354/2019).

Συναφώς, καθώς συμπληρώνοντας νομίμως και νομοτύπως ως άνω «ΝΑΙ», δεν εμφανίζεται το ερώτημα «Ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να

προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος αυτή διατίθεται δωρεάν;» δεν εμφανίζεται καθόλου και επομένως ορθά δεν απαντήθηκε.

Εξάλλου, κατωτέρω, στο ΜΕΡΟΣ III Β., σε ό,τι αφορά στους λόγους που σχετίζονται με την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, απαντήσαμε πως δεν έχουμε ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις όσον αφορά την καταβολή φόρων, στην Ελλάδα, ούτε ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις όσον αφορά την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης. Συναφώς, η προσφορά μας νομίμως έγινε δεκτή.

Εξάλλου, η προσφεύγουσα έχουσα και εκείνη συμπληρώσει ως άνω την ένδειξη ΝΑΙ, προβάλλει τον ισχυρισμό αυτό απαραδέκτως και άνευ εννόμου συμφέροντος (πρβλ. ΣτΕ ΕΑ ασφ.μ. 733/2012 σκ. 5.1137/2010 σκ. 4, 977/2010 σκ. 8, 342/2009 σκ. 12, 1087/2008 σκ. 5, 14/2006 σκ. 6), δεδομένου ότι, όπως κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 2 παρ. 1 του ν. 3886/2010, έτσι και κατά την έννοια των διατάξεων του άρθρου 346 του ν. 4412/2016, που προβλέπει ότι: «...Κάθε ενδιαφερόμενος, ο οποίος έχει ή είχε συμφέρον να του ανατεθεί σύμβαση ...», η επιδιωκόμενη με την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσωρινή δικαστική προστασία και για την ταυτότητα του νομικού λόγου και με την προδικαστική προσφυγή ενώπιον της Α.Ε.Π.Π αποβλέπει στη διατήρηση της δυνατότητας του ενδιαφερομένου να συμμετάσχει στην διαγωνιστική διαδικασία, προκειμένου να επιτύχει την κατακύρωση του διαγωνισμού σε αυτόν (147/2016 Αναστ. ΣΤΕ, ΣΤΕ ΕΑ 151/2006, ΣΤΕ ΕΑ 534/2006, ΣΤΕ ΕΑ-Ασφ 960/2008).

Σε κάθε περίπτωση, σύμφωνα με την κατευθυντήρια οδηγία 23 ΕΑΔΗΣΥ στις περιπτώσεις μη συμπλήρωσης ή/και μη ορθής συμπλήρωσης ενός ή περισσότερων πεδίων του ΤΕΥΔ/ ΕΕΕΣ, εκ μέρους των οικονομικών φορέων, παρέχεται η δυνατότητα στις αναθέτουσες αρχές να τους καλούν προκειμένου να παράσχουν σχετικές διευκρινίσεις ή να τα συμπληρώσουν, όπως οποιοδήποτε άλλο υποβληθέν, με την προσφορά τους, έγγραφο ή δικαιολογητικό, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 102 του ν. 4412/2016. [...],

στις περιπτώσεις που επίκειται αποκλεισμός προσφέροντα ή υποψηφίου από τη διαδικασία, για λόγους ασάφειας των δικαιολογητικών και εγγράφων της προσφοράς, και, κατά συνέπεια, και του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ ως τέτοιου, οι αναθέτουσες αρχές υποχρεούνται να ζητούν διευκρινίσεις από τους οικονομικούς φορείς, κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του ως άνω άρθρου. [...].».

19. Επειδή, ενόψει των εκατέρωθεν προβαλλόμενων ισχυρισμών και κατόπιν ενδεδειγμένης μελέτης του φακέλου της υπόθεσης, πρέπει να γίνουν δεκτά τα ακόλουθα. Όπως προέκυψε από τη συνολική επισκόπηση των φερόμενων προς κρίση στοιχείων και δη το υποβληθέν από τον παρεμβαίνοντα οικονομικό φορέα Τ.Ε.Υ.Δ. (επισημαίνεται ότι στην πραγματικότητα ενώ τιτλοφορείται σαν Τ.Ε.Υ.Δ., το επισυναπτόμενο στη διακήρυξη και άρα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα αυτής έντυπο, είναι αναμφισβήτητο το υπόδειγμα του Ε.Ε.Ε.Σ., καίτοι πρόκειται για διαγωνισμό κάτω των ορίων), (βλ. συνημμένο στην προσφορά του ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «α) Τυποποιημένο Έντυπο Υπεύθυνης Δήλωσης (e-ΤΕΥΔ) espd-response-v2_signed.pdf») στο «Μέρος II: Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα», υπό «Α: Πληροφορίες σχετικά με τον οικονομικό φορέα», στην ερώτηση: **«Ο ΟΦ είναι εγγεγραμμένος σε Εθνικό Σύστημα (Προ)Επιλογής**

Κατά περίπτωση, ο οικονομικός φορέας είναι εγγεγραμμένος σε επίσημο κατάλογο εγκεκριμένων οικονομικών φορέων ή διαθέτει ισοδύναμο πιστοποιητικό [π.χ. βάσει εθνικού συστήματος (προ)επιλογής];», ο τελευταίος έδωσε την «Απάντηση: Ναι», αναφέροντας παράλληλα στον οικείο χώρο του Τ.Ε.Υ.Δ. (σελ. 3 αυτού), ότι είναι εγγεγραμμένος στο Μητρώο εργοληπτικών επιχειρήσεων με «ΑΡ. Μ.Ε.Ε.Π. 53 – Μ.Ε.Κ. 8735 – ΑΡ. ΜΗΤΡΩΟΥ Τ.Ε.Ε. 38341» και ότι το σχετικό πιστοποιητικό εγγραφής διατίθεται ηλεκτρονικά στην ιστοσελίδα <http://www.ypexd15.gr/Default.aspx?tabid=130>. Αντίστοιχα, όπως διαπίστωσε και η Επιτροπή του Διαγωνισμού ο παρεμβαίνων οικονομικός φορέας ανέφερε και τα δικαιολογητικά, στα οποία βασίζεται η εγγραφή του στους ανωτέρω επίσημους καταλόγους, ήτοι: «- Εγγραφή στο επαγγελματικό

μητρώο Μ.Ε.ΕΠ. κατάταξη: 2η τάξη ΟΔΟΠΟΙΙΑΣ, 1η τάξη ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑ, 2η τάξη ΥΔΡΑΥΛΙΚΑ, Α1 τάξη ΛΙΜΕΝΙΚΑ, Α1 τάξη ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑ – ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΑ – Δικαιολογητικά στα οποία βασίζεται η εγγραφή: Πιστοποιητικά φερεγγυότητας από αρμόδια δικαστική και διοικητική αρχή (πιστοποιητικά ότι δεν τελεί υπό πτώχευση ή υπό αναγκαστική διαχείριση), Βεβαίωση τράπεζας ποσού ύψους 100.000,00 € και άνω, Κτήση ακινήτων αξίας 100.000,00 € και άνω (βεβαίωση κτηματολογίου), στελέχωση, Διπλότυπο είσπραξης – τέλος χαρτοσήμου από Δημόσιο ταμείο». Ακολουθως, στο ερώτημα **«Η εγγραφή ή η πιστοποίηση καλύπτει όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής;»**, ο παρεμβαίνων οικονομικός φορέας έδωσε την **«Απάντηση: Ναι»**. Συνεπεία των ανωτέρω απαντήσεών του, ήταν να μην εμφανιστεί στο αντίστοιχο πεδίο του Τ.Ε.Υ.Δ., το πρόσθετο ερώτημα: **«Ο οικονομικός φορέας θα είναι σε θέση να προσκομίσει βεβαίωση πληρωμής εισφορών κοινωνικής ασφάλισης και φόρων ή να παράσχει πληροφορίες που θα δίνουν τη δυνατότητα στην αναθέτουσα αρχή ή στον αναθέτοντα φορέα να τη λάβει απευθείας μέσω πρόσβασης σε εθνική βάση δεδομένων σε οποιοδήποτε κράτος μέλος αυτή διατίθεται δωρεάν;»**, όπως το Τ.Ε.Υ.Δ. είχε διαμορφωθεί και παραμετροποιηθεί από την αναθέτουσα αρχή και είχε επισυναφθεί στη διακήρυξη του διαγωνισμού, αποτελώντας έτσι, αναπόσπαστο τμήμα αυτής. Ενόψει των όσων αναλυτικά εκτέθηκαν ανωτέρω, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το Τ.Ε.Υ.Δ. του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα δεν υποβλήθηκε με το απαιτούμενο κατά τους όρους της διακήρυξης περιεχόμενο. Ειδικότερα, θεωρεί η προσφεύγουσα ότι η απάντηση **«ΝΑΙ»** εκ μέρους του παρεμβαίνοντος στην ερώτηση του Τ.Ε.Υ.Δ., **«Κατά περίπτωση, ο οικονομικός φορέας είναι εγγεγραμμένος σε επίσημο κατάλογο εγκεκριμένων οικονομικών φορέων ή διαθέτει ισοδύναμο πιστοποιητικό [π.χ. βάσει εθνικού συστήματος (προ)επιλογής];»**, με επίκληση εκ μέρους του, της εγγραφής του στο Μ.Ε.Ε.Π. που συνεπάγεται τη μη εμφάνιση της ερώτησης περί δέσμευσής του για προσκόμιση των σχετικών πιστοποιητικών φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας, κατέστησε το Τ.Ε.Υ.Δ. του παρεμβαίνοντος, μη σύμφωνο με τους

όρους της διακήρυξης, λόγω μη ρητής ανάληψης της δέσμευσης εκ μέρους του, να προσκομίσει τα ανωτέρω πιστοποιητικά.

20. Επειδή, όπως έχει κριθεί από την Α.Ε.Π.Π. (βλ. ΑΕΠΠ 97/2019 και 440/2019), τα επαγγελματικά μητρώα Μελετητών και Εργοληπτών, που προβλέπονται στο άρθρο 75 (σε συνδυασμό και με το Παράρτημα ΧΙ του Προσαρτήματος Α΄) του Ν. 4412/2016, δεν συνιστούν «επίσημους καταλόγους εγκεκριμένων οικονομικών φορέων», κατά την έννοια του άρθρου 83 έως την ψήφιση του ΜΗ.ΤΕ., αλλά συνιστούν μόνο «επαγγελματικά και εμπορικά μητρώα» κατά την έννοια του άρθρου 75 παρ. 2 του νόμου. Ωστόσο, ειδικά το Μητρώο Εργοληπτικών Επιχειρήσεων μαζί με την ενημερότητα πτυχίου που προβλέπεται στην παρ. 5 του άρθρου 20 του Ν. 3669/2008 λειτουργεί εν τέλει ως επίσημος κατάλογος, έως την ψήφιση του ΜΗ.ΤΕ. (βλ. <http://www.eaadhsy.gr/index.php/m-foreis/m-syxnes-ervthseis-apanthseis-faq-gia-to-n-4412-2016/details/29/51>). Περαιτέρω, στην Κατευθυντήρια Οδηγία της Ενιαίας Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Συμβάσεων (Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ.) (βλ. με αριθμό πρωτοκόλλου 949/13.02.2018, Κατευθυντήρια Οδηγία 23 (Απόφαση 3/24.01.2018 της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ.), με θέμα: «Ειδικά θέματα συμπλήρωσης του Τυποποιημένου Εντύπου Υπεύθυνης Δήλωσης (ΤΕΥΔ) και του Ευρωπαϊκού Ενιαίου Εγγράφου Σύμβασης (ΕΕΕΣ)»), στη σελ. 12 αυτής αναφέρει ρητά ότι: *«Στο ως άνω πεδίο, ως προς τις συμβάσεις έργων, οι ημεδαπές εργοληπτικές επιχειρήσεις, οι οποίες διαθέτουν ενημερότητα πτυχίου, συμπληρώνουν την ένδειξη «ΝΑΙ», καθώς, σύμφωνα με τις διατάξεις των παρ. 4 και 5 του άρθρου 20 του ν. 3669/2008, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν, η βεβαίωση εγγραφής στο ΜΕΕΠ, σε συνδυασμό με την ενημερότητα πτυχίου, συνιστά τον μοναδικό, επί της παρούσης, εθνικό "επίσημο κατάλογο" που πληροί τις προϋποθέσεις του άρθρου 83 του ν. 4412/2016.»* και μόνο κατ' εξαίρεση, *«Επισημαίνεται ότι, ως προς τις διαδικασίες συμβάσεων προμηθειών, γενικών υπηρεσιών, εκπόνησης μελετών και παροχής τεχνικών και λοιπών συναφών επιστημονικών υπηρεσιών, δεν υφίσταται επί του παρόντος εθνικός επίσημος κατάλογος του άρθρου 83 του ν. 4412/2016.»*, επισημαίνοντας ταυτόχρονα ότι μόνο *«...το Γ.Ε.ΜΗ δεν συνιστά*

επίσημο κατάλογο, κατά τις διατάξεις του ίδιου άρθρου, και, κατά συνέπεια, δεν συμπληρώνεται από τους οικονομικούς φορείς στο εν λόγω πεδίο.», γεγονός που θα μπορούσε δικαιολογημένα να δημιουργήσει την εντύπωση σε οποιονδήποτε καλόπιστο συμμετέχοντα οικονομικό φορέα, ότι εφόσον είναι πράγματι εγγεγραμμένος στο Μ.Ε.Ε.Π. και διαθέτει την αντίστοιχη ενημερότητα πτυχίου, όπως εν προκειμένω ο παρεμβαίνων οικονομικός φορέας όφειλε, όπως και πράγματι ορθά ενήργησε, να δώσει καταφατική απάντηση σχετικά με την εγγραφή του σε Επίσημο Εθνικό Κατάλογο. Επιπρόσθετα, σύμφωνα με την προαναφερθείσα Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., στην παρ. 2.1 αυτής με τίτλο «Υποβολή» αναφέρεται ότι: *«Το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ συνιστά προκαταρκτική απόδειξη ως προς τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού και την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, ανάλογα με το αντικείμενο της υπό ανάθεσης σύμβασης, αντικαθιστώντας την υποχρέωση υποβολής των αντίστοιχων πιστοποιητικών.»*. Συνακόλουθα, όπως γίνεται παγίως δεκτό και από την Α.Ε.Π.Π. (βλ. ενδεικτικά αποφάσεις ΑΕΠΠ 227/2020, 536/2020 κ.ά.), όπως συνάγεται από τη διάταξη του άρθρου 104 παρ. 1 του Ν. 4412/2016, ο συμμετέχων σε έναν δημόσιο διαγωνισμό οικονομικός φορέας, οφείλει να διαθέτει τα δηλούμενα δικαιολογητικά συμμετοχής και να πληροί τα κριτήρια ποιοτικής επιλογής που δηλώνει στο Τ.Ε.Υ.Δ. τόσο κατά τον κρίσιμο χρόνο υποβολής της προσφοράς του, οπότε και αποκρυσταλλώνεται η νομιμότητα και η ορθότητα του περιεχομένου αυτής, όσο και κατά την υποβολή των δικαιολογητικών συμμετοχής του, αλλά και κατά το στάδιο σύναψης της σύμβασης, όταν πλέον θα κληθεί να προσκομίσει τα δικαιολογητικά κατακύρωσης, τα οποία κατ' ουσίαν αποτελούν επικαιροποιημένη έκδοση, όπου αυτό παρίσταται αναγκαίο, των δηλωθέντων στο υποβληθέν Τ.Ε.Υ.Δ. αποδεικτικών μέσων. Κατά τα ανωτέρω δε, το Τ.Ε.Υ.Δ. αποσκοπεί στην απλοποίηση των διαδικασιών συμμετοχής σε δημόσιους διαγωνισμούς και στη μείωση του διοικητικού φόρτου που συνεπάγεται η υποψηφιότητα ενός οικονομικού φορέα σε αυτούς. Ομοίως, είναι σαφές ότι το Τ.Ε.Υ.Δ. συνίσταται σε μία προκαταρκτική απόδειξη της πλήρωσης των προϋποθέσεων συμμετοχής του υποψήφιου στον διαγωνισμό, τη μη συνδρομή στο πρόσωπό του λόγων

αποκλεισμού του και της πλήρωσης των κριτηρίων επιλογής, όπως αποτυπώνονται στο κείμενο της διακήρυξης. Εκ των ανωτέρω καθίσταται σαφές, ότι ο παρεμβαίνων, σε καμία περίπτωση, δεν συμπλήρωσε και υπέβαλε το Τ.Ε.Υ.Δ. του παραβιάζοντας την αρχή της τυπικότητας που διέπει τις διαδικασίες ανάθεσης εν γένει και προφανώς και τον επίμαχο διαγωνισμό, ούτε δήλωσε αθέμιτα, ψευδή ή ανακριβή στοιχεία ούτε πολύ περισσότερο παρέλειψε να συμπληρώσει τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη πεδία του Τ.Ε.Υ.Δ., αποκρύπτοντας από την αναθέτουσα αρχή την πραγματική κατάσταση του, σε ό,τι αφορούσε την προαπόδειξη μέσω του Τ.Ε.Υ.Δ. της πλήρωσης εκ μέρους του των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής και τη μη συνδρομή στο πρόσωπό του, λόγων αποκλεισμού, όπως αβάσιμη επικαλείται η προσφεύγουσα. Συνεπώς, προέκυπτε αναμφισβήτητα, από τις δηλώσεις που περιλήφθησαν στο Τ.Ε.Υ.Δ. του παρεμβαίνοντος ότι ο τελευταίος ήταν πράγματι φορολογικά και ασφαλιστικά ενήμερος και σαφέστατα ήταν ανά πάσα στιγμή που θα μπορούσε να του ζητηθεί, σε θέση να αποδείξει αυτή του τη δήλωση, έχοντας παράλληλα δώσει λεπτομερή στοιχεία ενώπιον της αναθέτουσας αρχής για τη διαπίστωση της αλήθειας των σχετικών δηλώσεών του. Ως εκ τούτου, συνάγεται ότι ο παρεμβαίνων διέθετε κατά πάντα χρόνο την ικανότητα να ανταπεξέλθει στην εκτέλεση της σύμβασης που διεκδικεί και συμμορφώθηκε με τους επί ποινή αποκλεισμού τεθέντες και απαράβατους όρους της διακήρυξης. Έτι περαιτέρω και σε συνέχεια των ανωτέρω σκέψεων, πράγματι το υποβαλλόμενο από τον παρεμβαίνοντα Τ.Ε.Υ.Δ., συμπληρώθηκε σύμφωνα με τα απαιτούμενα από τη διακήρυξη στοιχεία και περιείχε όλες τις απαραίτητες πληροφορίες, σχετικά με τους λόγους αποκλεισμού και τα κριτήρια επιλογής, προκειμένου η αναθέτουσα αρχή να είναι σε θέση να ασκήσει την κατά νόμο αρμοδιότητά της και να δύναται, κρίνοντας επί τη βάση της ακρίβειας και της αλήθειας των παρεχόμενων πληροφοριών, να διαπιστώσει την πλήρωση των κριτηρίων επιλογής και τη μη συνδρομή στο πρόσωπο του παρεμβαίνοντος, των προβλεπόμενων από τη διακήρυξη λόγων αποκλεισμού. Όπως άλλωστε έχει κριθεί (ΕΑ ΣτΕ 204/2019), οι οικονομικοί φορείς υποχρεούνται να υποβάλουν συμπληρωμένο το Τ.Ε.Υ.Δ., το οποίο αποτελεί ουσιώδες δικαιολογητικό

συμμετοχής στον διαγωνισμό, επέχει θέση υπεύθυνης δήλωσης και λειτουργεί ως προκαταρκτική απόδειξη ότι ο οικονομικός φορέας που το έχει υποβάλει πληροί τις προϋποθέσεις συμμετοχής που καθορίζονται από τη διακήρυξη και δεν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι κατά περίπτωση προβλεπόμενοι λόγοι αποκλεισμού. Ειδικότερα, οι διαγωνιζόμενοι υποχρεούνται να παράσχουν όλες τις αναγκαίες πληροφορίες, δηλώνοντας τα σχετικά πραγματικά γεγονότα και στοιχεία που εμπíπτουν στους λόγους αποκλεισμού, προκειμένου η αναθέτουσα αρχή να διαπιστώσει εν τέλει, αν συντρέχει ή όχι λόγος αποκλεισμού τους από την τρέχουσα διαγωνιστική διαδικασία (ΕΑ ΣΤΕ 40/2019).

21. Επειδή, συναφώς και σε συνέχεια των ανωτέρω γενόμενων παραδοχών, όπως υποστηρίζει βάσιμα η αναθέτουσα αρχή, αλλά και ο παρεμβαίνων οικονομικός φορέας, σε αντίθεση με τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, ο παρεμβαίνων, δίνοντας καταφατική απάντηση στο οικείο πεδίο του παραμετροποιημένου από την αναθέτουσα αρχή Τ.Ε.Υ.Δ., δήλωσε καλόπιστα την εγγραφή του σε Εθνικό Σύστημα (Προ)Επιλογής, παρέχοντας αντίστοιχα και τις σχετικές πληροφορίες εγγραφής του στο Μ.Ε.Ε.Π. Ενεργώντας με την εύλογη πεποίθηση ότι η μοναδική προσήκουσα και ενδεδειγμένη απάντηση στο αντίστοιχο πεδίο του Τ.Ε.Υ.Δ. ήταν η καταφατική, λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτή ήταν και η μόνη που απέδιδε την πραγματική κατάστασή του, έδωσε ο παρεμβαίνων την απάντηση «Ναι», μη γνωρίζοντας και μη έχοντας τη δυνατότητα να λάβει γνώση καθ' οιονδήποτε τρόπο, ότι σε περίπτωση αρνητικής απάντησης, αυτόματα διατίθεντο πλέον και έτερα πεδία, τα οποία περιελάμβαναν ερωτήσεις, σχετικά με τη δέσμευση του να προσκομίσει ενώπιον της αναθέτουσας αρχής, τα σχετικά πιστοποιητικά φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητάς του. Το ανωτέρω συμπέρασμα επιρρωνύεται έτι περισσότερο, εάν ληφθεί υπόψη ότι στο «Μέρος ΙΙΙ: Λόγοι αποκλεισμού», υπό «Β: Λόγοι που σχετίζονται με την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης», στο ερώτημα: «**Καταβολή φόρων**

Ο οικονομικός φορέας έχει ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις όσον αφορά την καταβολή φόρων, τόσο στη χώρα στην οποία είναι εγκατεστημένος όσο και στο κράτος μέλος της αναθέτουσας αρχής ή του αναθέτοντα φορέα, εάν είναι άλλο από τη χώρα εγκατάστασης;», ο παρεμβαίνων έδωσε την «Απάντηση: Όχι».

*Ομοίως, στο οικείο πεδίο του Τ.Ε.Υ.Δ. που αφορούσε την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης ο παρεμβαίνων δήλωσε τα ακόλουθα: «**Καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης***

Ο οικονομικός φορέας έχει ανεκπλήρωτες υποχρεώσεις όσον αφορά την καταβολή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης, τόσο στη χώρα στην οποία είναι εγκατεστημένος όσο και στο κράτος μέλος της αναθέτουσας αρχής ή του αναθέτοντα φορέα, εάν είναι άλλο από τη χώρα εγκατάστασης;

Απάντηση: Όχι». Υπό την έννοια αυτή, όπως έχει κριθεί και από την Α.Ε.Π.Π. (βλ. ΑΕΠΠ 825/2020, σκ. 7-8), κατά τον χρόνο υπογραφής και υποβολής του σχετικού Τ.Ε.Υ.Δ. από τον παρεμβαίνοντα, είχε δημιουργηθεί σε αυτόν η δικαιολογημένη πεποίθηση ότι είχε παράσχει νομίμως και προσηκόντως όλες τις απαιτούμενες προαποδεικτικώς από τη διακήρυξη πληροφορίες, με τις περιληφθείσες δηλώσεις του στο εν λόγω Τ.Ε.Υ.Δ., σύμφωνα με την αληθή κατάστασή του, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του και ότι πράγματι ήταν σε θέση να ανταποκριθεί σε οποιοδήποτε αίτημα της αναθέτουσας αρχής και να προσκομίσει τα αποδεικτικά στοιχεία που να τεκμηριώνουν τις αντίστοιχες δηλώσεις του, όποτε αυτό μπορούσε να του ζητηθεί είτε κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 79 παρ. 5 του Ν. 4412/2016 είτε εφόσον ανακηρύχθηκε προσωρινός ανάδοχος, κατά τον χρόνο που θα καλείτο από την αναθέτουσα αρχή για την υποβολή των δικαιολογητικών κατακύρωσης (βλ. και άρθρα 103 και 104 του Ν. 4412/2016). Έτι περαιτέρω, η δοθείσα απάντηση εκ μέρους του παρεμβαίνοντος είχε ως αποτέλεσμα τη μη εμφάνιση της προαναφερθείσας πρόσθετης ερώτησης, η οποία, όπως προέκυψε από τα πραγματικά περιστατικά της φερόμενης προς κρίση υπόθεσης, δεν υπήρχε εξ αρχής διατυπωμένη στο παραμετροποιημένο έντυπο του Τ.Ε.Υ.Δ. και δεν εμφανιζόταν, παρά μόνο μετά από την αρνητική απάντηση στο πρώτο ερώτημα του οικείου πεδίου, καθιστώντας αδύνατο για τον παρεμβαίνοντα να γνωρίζει εκ

των προτέρων την ύπαρξή της, δυνάμενη ούτως να προκαλέσει καταφανή σύγχυση στους συμμετέχοντες οικονομικούς φορείς και μετακυλύοντας αδικαιολόγητα το βάρος της ευθύνης ορθής συμπλήρωσης του Τ.Ε.Υ.Δ. στον υποψήφιο φορέα, όχι βάσει του ρητού περιεχομένου του, αλλά βάσει ερωτημάτων που παραμένουν ανενεργά και μη ορατά, δυνάμενα ούτως να οδηγήσουν σε παρερμηνεία του τρόπου υποχρεωτικής συμπλήρωσής τους. Σε κάθε δε περίπτωση, η εμφάνιση του επίμαχου ερωτήματος, συνδεόταν αποκλειστικά με την αρνητική απάντηση στο αμέσως προηγούμενο ερώτημα, την οποία όμως, ο παρεμβαίνων, αγνοώντας και πάλι καλόπιστα ότι η καταφατική απάντηση, που ήταν και η μόνη που απέδιδε την πραγματική κατάστασή του, θα απέκλειε και έτερα, μη ορατά κατ' αρχήν πεδία, τα οποία περιελάμβαναν ερωτήσεις, σχετικά με τη δέσμευση του παρεμβαίνοντος να προσκομίσει ενώπιον της αναθέτουσας αρχής, τα σχετικά πιστοποιητικά φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητάς του. Υπό την έννοια αυτή, είναι προφανές ότι το υποβληθέν από τον παρεμβαίνοντα Τ.Ε.Υ.Δ. δεν εδύνατο να δημιουργήσει την οποιαδήποτε ασάφεια ή να εγείρει την οποιαδήποτε αμφιβολία ή αμφισβήτηση, κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς του, γύρω από την πραγματική κατάσταση, αναφορικά με την εκπλήρωση των φορολογικών και ασφαλιστικών του υποχρεώσεων. Εξάλλου, ουδόλως υποστήριξε και η ίδια η προσφεύγουσα, ότι από την υποβολή του Τ.Ε.Υ.Δ. του παρεμβαίνοντος προέκυψε οποιαδήποτε πλημμέλεια της προσφοράς του ή ότι τέθηκε εν αμφιβόλω η φορολογική και ασφαλιστική του κατάσταση, αφού είναι προφανές ότι η αναθέτουσα αρχή έλαβε πράγματι γνώση της σχετικής κατάστασης, στην οποία βρισκόταν αυτός, από τα δηλωθέντα στο «Μέρος II: Λόγοι αποκλεισμού», υπό «Β: Λόγοι που σχετίζονται με την καταβολή φόρων ή εισφορών κοινωνικής ασφάλισης» του Τ.Ε.Υ.Δ. Κατά συνέπεια, ενόψει των όσων εκτέθηκαν ανωτέρω αναφορικά με τον πρώτο λόγο προσφυγής, αυτός κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ αντίστοιχα πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής και του παρεμβαίνοντος.

22. Επειδή, σχετικά με τον δεύτερο λόγο προσφυγής, όπως αναπτύσσεται στη σελ. 53 της κρινόμενης προσφυγής, υπό «Δ.4.2 Ιδιαίτερη έλλειψη ανάληψης της δέσμευσης να προσκομίσει πιστοποιητικά ασφαλιστικής και φορολογικής ενημερότητας.», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής έσφαλε και μη νομίμως έκανε δεκτή την προσφορά του παρεμβαίνοντος, διότι ο τελευταίος παρέλειψε στο υποβληθέν από αυτόν Τ.Ε.Υ.Δ. να δηλώσει επί ποινή απόρριψης στοιχεία της προσφοράς του, δηλώνοντας ταυτόχρονα ότι είναι εγγεγραμμένος σε επίσημο κατάλογο εγκεκριμένων οικονομικών φορέων, ο οποίος μάλιστα καλύπτει όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής, μεταξύ των οποίων και η ασφαλιστική και φορολογική ενημερότητα, χωρίς αυτό να ισχύει στην πραγματικότητα. Επί του ανωτέρω δεύτερου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, υποστηρίζει με τις απόψεις της, τα όσα αναλυτικά αναφέρονται ανωτέρω στη σκέψη 18 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Ομοίως, ο παρεμβαίνων αναφορικά με τον δεύτερο λόγο προσφυγής, ισχυρίζεται τα ανωτέρω αναφερόμενα στη σκέψη 18 της παρούσας, στην οποία και παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων.

23. Επειδή, ενόψει των όσων έγιναν δεκτά ανωτέρω στις σκέψεις 19-21 της παρούσας, τα οποία ισχύουν *mutatis mutandis* και εν προκειμένω, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής κρίνεται απορριπτέος ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής και του παρεμβαίνοντος.

24. Επειδή, σε ό,τι αφορά τον τρίτο λόγο προσφυγής, όπως παρατίθεται στις σελ. 53-54 της κρινόμενης προσφυγής, υπό «Δ.4.3 Παράλειψη δήλωσης των κριτηρίων επιλογής α) επαγγελματικής καταλληλότητας ήτοι εγγραφής στο ΜΕΕΠ και β) οικονομικής και χρηματοοικονομικής καταλληλότητας ήτοι την μη υπέρβαση των ανώτατων επιτρεπόμενων ορίων ανεκτέλεστου υπολοίπου εργολαβικών συμβάσεων.», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη απόφαση της αναθέτουσας αρχής μη νομίμως έκανε δεκτή την προσφορά του

παρεμβαίνοντος, διότι παρέλειψε στο υποβληθέν από αυτόν Τ.Ε.Υ.Δ. να δηλώσει επί ποινή απόρριψης στοιχεία της προσφοράς του. Επί του ανωτέρω τρίτου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, υποστηρίζει με τις απόψεις της, τα όσα αναλυτικά αναφέρονται ανωτέρω στη σκέψη 18 της παρούσας, στην οποία παραπέμπουμε προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων. Ομοίως, ο παρεμβαίνων αναφορικά με τον τρίτο λόγο προσφυγής, υποστηρίζει στη σελ. 7 της ασκηθείσας παρέμβασής του ότι η κρινόμενη προσφυγή είναι νόμω και ουσία αβάσιμη, δεδομένου ότι: «[...]. 2. *Παράλειψη δήλωσης των κριτηρίων επιλογής α) επαγγελματικής καταλληλότητας ήτοι εγγραφής στο ΜΕΕΠ και β) οικονομικής και χρηματοοικονομικής καταλληλότητας ήτοι την μη υπέρβαση των ανώτατων επιτρεπόμενων ορίων ανεκτέλεστου υπολοίπου εργολαβικών συμβάσεων.*

Κατά την υποβολή της προσφοράς μας, υποβάλλαμε το ΤΕΥΔ σύμφωνα με το πρότυπο που είχε ετοιμάσει ο Δήμος

Ειδικότερα, στο Μέρος IV Κριτήρια Επιλογής, απαντήσαμε στο πεδίο α: Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής «ΝΑΙ», καθώς ρητώς αναφέρεται ότι το πεδίο αυτό συμπληρώνεται όταν στα έγγραφα της σύμβασης δηλώνεται ότι αρκεί η απάντηση στο πεδίο αυτό και δεν χρειάζεται να απαντηθεί άλλη ενότητα του Μέρους IV, γεγονός το οποίο συντρέχει εν προκειμένω, παρά τα περί αντιθέτου προβαλλόμενα από την προσφεύγουσα. [...].».

25. Επειδή, κατόπιν των όσων εκτέθηκαν ανωτέρω, όπως βάσιμα υποστηρίζει η αναθέτουσα αρχή και ο παρεμβαίνων οικονομικός φορέας, ο τελευταίος συμπλήρωσε το «Μέρος IV: Κριτήρια επιλογής», υπό «α: Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής

Όσον αφορά τα κριτήρια επιλογής (ενότητα α ή ενότητες Α έως Δ του παρόντος μέρους), ο οικονομικός φορέας δηλώνει ότι:

Πληροί όλα τα απαιτούμενα κριτήρια επιλογής», δίνοντας την «Απάντηση: Ναι». Εξάλλου, όπως ορθά διατείνονται τόσο η αναθέτουσα αρχή όσο και ο παρεμβαίνων, σε αντίθεση με όσα αβάσιμα ισχυρίζεται η προσφεύγουσα, η ίδια

η προαναφερθείσα Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ., αναφέρει ότι: «**2.1**

Υποβολή

Το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ συνιστά προκαταρκτική απόδειξη ως προς τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού¹² και την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, ανάλογα με το αντικείμενο της υπό ανάθεση σύμβασης, αντικαθιστώντας την υποχρέωση υποβολής των αντίστοιχων πιστοποιητικών.

Κατά συνέπεια, **οι αναθέτουσες αρχές δεν απαιτούν, κατά την υποβολή του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, και την παράλληλη υποβολή των σχετικών πιστοποιητικών/δικαιολογητικών**, διότι με τον τρόπο αυτό παρακάμπτεται ο ως άνω κανόνας της προαπόδειξης, που εισάγει ο ν. 4412/2016, με την υποβολή του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ και προκαλείται πρόσθετο διοικητικό βάρος στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων.

Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι εάν οι οικονομικοί φορείς υποβάλουν αυτοβούλως στον φάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής» -πέραν του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ- ένα ή περισσότερα από τα σχετικά πιστοποιητικά/δικαιολογητικά, η εν λόγω υποβολή δεν αποτελεί λόγο απόρριψης της προσφοράς και αποκλεισμού του προσφέροντος, η δε αναθέτουσα αρχή δεν ελέγχει τα εν λόγω δικαιολογητικά στην παρούσα φάση.

2.2 Προσαρμογή ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ από τις αναθέτουσες αρχές

Οι αναθέτουσες αρχές προσαρμόζουν το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ στην εκάστοτε διαδικασία σύναψης σύμβασης, διαμορφώνοντάς το, σύμφωνα με τους ειδικότερους όρους (λόγους αποκλεισμού και κριτήρια επιλογής), που περιέχονται στα έγγραφα της σύμβασης.

Στο πλαίσιο αυτό προτείνεται οι αναθέτουσες αρχές να απαλείφουν, τα πεδία, των οποίων το περιεχόμενο δεν σχετίζεται με τους όρους της συγκεκριμένης διαδικασίας.». Περαιτέρω, η ίδια ως άνω Κατευθυντήρια Οδηγία της Ε.Α.Α.ΔΗ.ΣΥ. αναφέρει τα ακόλουθα: «**2.3 Συμπλήρωση ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ από τους οικονομικούς φορείς**

Η συμπλήρωση του ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ από τους οικονομικούς φορείς διενεργείται στο, ήδη προσαρμοσμένο εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής, ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ, το οποίο παρέχεται κατάλληλα διαμορφωμένο από αυτήν.

Ειδικότερα:

Ως προς το ΤΕΥΔ οι οικονομικοί φορείς δύνανται:

- ✓ *είτε να επεξεργάζονται και να συμπληρώνουν το ήδη διαμορφωμένο και αναρτημένο (σε επεξεργάσιμη μορφή) από την αναθέτουσα αρχή, αρχείο*
- ✓ *είτε να επεξεργάζονται και να διαμορφώνουν οι ίδιοι εξ αρχής το ΤΕΥΔ που είναι αναρτημένο στην ιστοσελίδα της Αρχής σε επεξεργάσιμη μορφή, συμπληρώνοντας τα απαιτούμενα για τη συγκεκριμένη διαδικασία πεδία.*

Ως προς το ΕΕΕΣ, οι οικονομικοί φορείς δύνανται, μέσω της πλατφόρμας της Ε.Ε., να το συμπληρώσουν:

- ✓ *είτε μέσω της λειτουργικότητας «Εισαγωγή ΕΕΕΠ», μέσω της οποίας τηλεφορτώνουν (upload) το ήδη διαμορφωμένο από την αναθέτουσα αρχή ΕΕΕΣ και, εν συνεχεία, το συμπληρώνουν*
- ✓ *είτε μέσω της λειτουργικότητας «Δημιουργία απάντησης», μέσω της οποίας διαμορφώνουν εξ αρχής το ΕΕΕΣ, επιλέγοντας και συμπληρώνοντας τα απαιτούμενα για την εκάστοτε διαδικασία πεδία, με βάση τους όρους των εγγράφων της σύμβασης.»*

και επιπλέον, **«2.3.4 Δεν υφίσταται δυνατότητα προσθήκης** εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής ή των οικονομικών φορέων **νέων πεδίων ή τροποποίησης των υφιστάμενων**, συμπεριλαμβανομένου και του Μέρους VI “Τελικές Δηλώσεις”, καθώς το ΤΕΥΔ και το ΕΕΕΣ αποτελούν τυποποιημένα/πρότυπα έγγραφα σύμβασης με δεσμευτική ισχύ.». Τέλος, στην ίδια Κατευθυντήρια Οδηγία ορίζεται σαφώς ως προς τη συμπλήρωση του πεδίου «Μέρος IV: Κριτήρια επιλογής», υπό «Ενότητα α: Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής» ότι: «*Η αναθέτουσα αρχή, έχει τη διακριτική ευχέρεια, στα έγγραφα της σύμβασης, να επιλέξει:*

- *είτε μόνο τη συμπλήρωση, εκ μέρους των οικονομικών φορέων, της ενότητας α “Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής”*
- *είτε την αναλυτική συμπλήρωση από μέρους τους των πεδίων των Ενοτήτων Α έως Δ του Μέρους IV, κατά περίπτωση.*

Επισημαίνεται ότι η χρήση της ως άνω γενικής ένδειξης εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής επιτρέπεται **μόνο** εφόσον η τελευταία έχει δηλώσει ρητά στη σχετική διακήρυξη ή στην πρόσκληση ή στα λοιπά έγγραφα της σύμβασης, ότι οι οικονομικοί φορείς συμπληρώνουν **μόνο** την ενότητα α **“Γενική ένδειξη για όλα τα κριτήρια επιλογής”**.

Στην περίπτωση αυτή η αναθέτουσα αρχή διαμορφώνει αντίστοιχα το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ, απαλείφοντας τις Ενότητες Α έως Δ του Μέρους IV, ώστε να μη δημιουργείται σύγχυση στους οικονομικούς φορείς.. . Εξάλλου, από την ίδια ως άνω Κατευθυντήρια Οδηγία, στην παρ. 2.1 αυτής με τίτλο «Υποβολή» αναφέρεται ότι: **«Το ΤΕΥΔ/ΕΕΕΣ συνιστά προκαταρκτική απόδειξη ως προς τη μη συνδρομή των λόγων αποκλεισμού και την πλήρωση των κριτηρίων ποιοτικής επιλογής, ανάλογα με το αντικείμενο της υπό ανάθεσης σύμβασης, αντικαθιστώντας την υποχρέωση υποβολής των αντίστοιχων πιστοποιητικών.**

Κατά συνέπεια, οι αναθέτουσες αρχές δεν απαιτούν, κατά την υποβολή του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ, και την παράλληλη υποβολή των σχετικών πιστοποιητικών/δικαιολογητικών, διότι με τον τρόπο αυτό παρακάμπτεται ο ως άνω κανόνας της προαπόδειξης, που εισάγει ο ν. 4412/2016, με την υποβολή του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ και προκαλείται πρόσθετο διοικητικό βάρος στις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων.

Επισημαίνεται, ωστόσο, ότι εάν οι οικονομικοί φορείς υποβάλουν αυτοβούλως στον φάκελο «Δικαιολογητικά Συμμετοχής» -πέραν του ΕΕΕΣ/ΤΕΥΔ- ένα ή περισσότερα από τα σχετικά πιστοποιητικά/δικαιολογητικά, η εν λόγω υποβολή δεν αποτελεί λόγο απόρριψης της προσφοράς και αποκλεισμού του προσφέροντος, η δε αναθέτουσα αρχή δεν ελέγχει τα εν λόγω δικαιολογητικά στην παρούσα φάση.». Ως εκ τούτου, είναι σαφές, όπως υποστηρίζουν βάσιμα τόσο η αναθέτουσα αρχή όσο και ο παρεμβαίνων, ότι ο τελευταίος, όπως άλλωστε και η προσφεύγουσα δεν όφειλαν να προσκομίσουν κατά τον χρόνο υποβολής της προσφοράς τους, όσα προαποδεικτικώς δηλώνουν στο Τ.Ε.ΥΔ. για την πλήρωση εκ μέρους τους των κριτηρίων επιλογής του Μέρους IV αυτού, καθώς αυτή ήταν η επιλογή της αναθέτουσας αρχής με την παραμετροποίηση του Τ.Ε.Υ.Δ. από αυτήν και την απαλοιφή των ενοτήτων Α έως Δ, χωρίς

δυνατότητα περαιτέρω επεξεργασίας εκ μέρους εκάστου οικονομικού φορέα (βλ. *ad hoc* ΑΕΠΠ 536/2020 σκ. 26). Συνακόλουθα, όπως συνάγεται εναργώς και από τη συνδυαστική ανάγνωση των επίμαχων διατάξεων της διακήρυξης, έκαστος οικονομικός φορέας οφείλει να προσκομίσει κατά την υποβολή της προσφοράς του, μόνο το Τ.Ε.Υ.Δ., το οποίο λειτουργεί ως προκαταρκτική απόδειξη ότι δεν βρίσκεται σε μία από τις καταστάσεις της παρ. 22.A , καθώς και ότι πληροί τα σχετικά κριτήρια ποιοτικής επιλογής από τις παρ. 22.B-E της διακήρυξης (παρ. 23.1 της διακήρυξης). Προσέτι, τα δικαιολογητικά (αποδεικτικά μέσα) της παρ. 23.2 της διακήρυξης, υποβάλλονται μόνο από τον προσωρινό ανάδοχο, μεταξύ των οποίων αναμφισβήτητα περιλαμβάνονται και τα δικαιολογητικά απόδειξης της καταλληλότητας για την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας της παρ. 22.B, κατά την παρ. 23.4 της διακήρυξης. Κατά συνέπεια, ενόψει των ανωτέρω εκτεθέντων, το Τ.Ε.Υ.Δ., όπως παραμετροποιήθηκε από την αναθέτουσα αρχή δεν έδινε τη δυνατότητα επιλογής επιπλέον πεδίων και επομένως, δεν μπορούσε ο παρεμβαίνων να δηλώσει το ανεκτέλεστο μέρος του εργολαβικών του συμβάσεων κατά το άρθρο 20 παρ. 4 του Ν. 3669/2008, όπως έπραξε η προσφεύγουσα, όχι όμως δηλώνοντας το εν λόγω υπόλοιπο σε προβλεπόμενο από το Τ.Ε.Υ.Δ. πεδίο, αλλά ως εκ περισσού σε άλλα σημεία του υποβληθέντος από αυτήν Τ.Ε.ΥΔ. (βλ. συνημμένο με την προσφορά της ηλεκτρονικό αρχείο με τίτλο «espr-response-v2.pdf» σελ. 3, 4 και 14). Ως εκ τούτου, ο τρίτος λόγος προσφυγής κρίνεται απορριπτός ως νόμω και ουσία αβάσιμος, ενώ πρέπει να γίνουν δεκτοί οι περί του αντιθέτου προβαλλόμενοι ισχυρισμοί της αναθέτουσας αρχής και του παρεμβαίνοντος.

26.Επειδή, τέλος, με τον επικουρικά προβαλλόμενο, τέταρτο λόγο προσφυγής όπως αναλύεται στις σελ. 54-55 της κρινόμενης προσφυγής, υπό «Δ.4.4 Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές.», η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι σε κάθε περίπτωση ακόμη και αν δεν κριθεί ως άκυρη η προσφορά του παρεμβαίνοντος, σύμφωνα με τους προεκτιθέμενους λόγους προσφυγής, η προσβαλλόμενη απόφαση θα πρέπει να ακυρωθεί, καθώς κατά παράβαση του

άρθρου 88 «Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές», δεν κάλεσε τον παρεμβαίνοντα να εξηγήσει την τιμή ή το κόστος που προτείνει στην προσφορά του. Επί του ανωτέρω τέταρτου και τελευταίου λόγου προσφυγής, η αναθέτουσα αρχή, υποστηρίζει με τις απόψεις της, τα εξής: «β) Περί ασυνήθιστων χαμηλών προσφορών (σελ 55 της προσφυγής)

Σύμφωνα με το άρθρο 88 του Ν. 4412/2016 ισχύει ότι: [...].

Μέχρι στιγμής δεν έχει εκδοθεί η προβλεπόμενη στην παρ. 6 του εν λόγω άρθρου εγκύκλιος και ούτε είναι εις γνώση μας καμία τέτοια εγκύκλιο εξειδίκευσης των όρων χαρακτηρισμού μιας προσφοράς ως ασυνήθιστα χαμηλής.

Σημειώνεται ότι κατά παγία δε νομολογία του Ελεγκτικού Συνεδρίου, η αναθέτουσα αρχή δεν υποχρεούται, κατ' αρχάς, ήτοι εντός του πλαισίου της κοινής πείρας και λογικής, να αιτιολογήσει την απόφασή της να μην ζητήσει δικαιολόγηση των προσφορών (βλ. ΕΣ/VI Τμήμα 1325/2019, 1345/2018).

Περαιτέρω, έχει κριθεί νομολογιακά, αναφορικά με την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ελέγχει την αξιοπιστία μιας προσφοράς, ότι απορρέει από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών ως προς αυτήν, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ το οποίο ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το άρθρο 88 του Ν. 4412/2016, έχει ως κύριο σκοπό να μην αποκλείεται προσφέρων από τη διαδικασία χωρίς να του έχει δοθεί η δυνατότητα να δικαιολογήσει το περιεχόμενο της προσφοράς του η οποία φαίνεται υπερβολικά χαμηλή. Συνεπώς, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αρμόδια επιτροπή αξιολογήσεως να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται [βλ., επ' αυτού, αναφορικά με εννοιολογικά ταυτόσημες διατάξεις με αυτές του άρθρου 69 της Οδηγίας 2014/24 τις αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.85, της 6ης Ιουλίου 2005, *TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής*, T 148/04, EU:T:2005:274, σκέψεις 49 και 50 της

11ης Μαΐου 2010, *PC Ware Information Technologies* κατά Επιτροπής, T 121/08, EU:T:2010:183, σκέψη 72 της 5ης Νοεμβρίου 2014, *Computer Resources International (Luxembourg)* κατά Επιτροπής, T 422/11, EU:T:2014:927, σκέψη 57, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, *European Dynamics Luxembourg* και *Ευρωπαϊκή Δυναμική* κατά Επιτροπής, T 698/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:476, σκέψη 59]. Τέτοιες αμφιβολίες μπορεί να υφίστανται, μεταξύ άλλων, εάν προκύπτει αβεβαιότητα ως προς, το κατά πόσον ορισμένη προσφορά τηρεί τη νομοθεσία της χώρας εντός της οποίας πρέπει να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, στον τομέα αμοιβών του προσωπικού, συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και τηρήσεως των κανόνων ασφάλειας και υγιεινής στον χώρο εργασίας ή των πωλήσεων επί ζημία (απόφαση της 8ης Οκτωβρίου 2015, *Secolux* κατά Επιτροπής, T90/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:772, σκέψη 62).

Παράλληλα σύμφωνα με την υπ' αριθ.1345/2018 απόφαση του VI Τμήματος του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ακόμα και προσφορές που υπερβαίνουν το 70% δεν μπορούν να θεωρηθούν άνευ άλλου τινός ως ασυνήθιστα χαμηλές και δεν γεννάται υποχρέωση ειδικής αιτιολόγησης της απόφασης της αναθέτουσας αρχής να τις αποδεχθεί χωρίς να ζητήσει δικαιολόγηση τους.

Η έννοια της υπερβολικά χαμηλής προσφοράς πρέπει να καθορίζεται συγκεκριμένα για κάθε σύμβαση σε σχέση με το αντικείμενο που αποτελεί το περιεχόμενό της (βλ. απόφ. ΔΕΕ της 29.3.2012, C-599/10, *SAG ELV Slovensko a.s.*, σκ. 29-30, C-198/16, *Agriiconsulting Europe SA*, σκ. 29, κλπ.).

Δηλαδή ο χαρακτηρισμός προσφοράς ως ασυνήθιστα χαμηλής, θα πρέπει να γίνεται βάσει ενός προκαθοριζόμενου και ενιαίου ποσοστού επί τοις εκατό, εφαρμοστέου σε όλους τους διαγωνισμούς που διενεργεί μία αναθέτουσα αρχή, χωρίς την εφαρμογή των ως άνω αντικειμενικών κριτηρίων, παρίσταται αυθαίρετος και είναι ως εκ τούτου μη νόμιμος, αφού άγει σε αποκλεισμό από το διαγωνισμό κανονικών προσφορών.

Συνεπώς και αφού δεν έχει εκδοθεί η αναφερόμενη εγκύκλιος του Υπουργείου αλλά ούτε προσδιορίστηκαν πριν την διαγωνιστική διαδικασία, ως όρος της διακήρυξης, τα κριτήρια για τα οποία θα χαρακτηρίζονταν μια

προσφορά ως ασυνήθιστα χαμηλή, η οποία και θα εφαρμοζόταν σε όλους τους άλλους παρεμφερείς διαγωνισμούς, κρίνεται ότι δεν μπορεί να γίνει δεκτή η αίτηση του προσφεύγοντος.

Εν προκειμένω, η Επιτροπή Διαγωνισμού ή η Αναθέτουσα Αρχή δεν έκρινε, ούτε είχε αμφιβολίες ως προς το ύψος της προσφοράς και την αξιοπιστία της.

Άλλωστε οι όροι της δημοπράτησης του έργου εγκρίθηκαν με απόφαση της Οικ. Επιτροπής. Οι συμμετέχοντες είχαν δικαίωμα ερωτήματος στον φορέα διαχείρισης του διαγωνισμού, από το οποίο θα προέκυπτε είτε διόρθωση του ΤΕΥΔ και κοινοποίηση του στο PORTAL του διαγωνισμού για ενημέρωση όλων, είτε απάντηση στην περίπτωση που δεν απαιτούνταν διόρθωση ή ότι άλλο.

Ο προσφεύγων υπέβαλλε προσφορά αποδεχόμενος τους όρους του διαγωνισμού. **Κατά της απόφαση έγκρισης του 1ου πρακτικού υποβάλλονται ενστάσεις που αφορούν τη νομιμότητα των δικαιολογητικών των διαγωνιζόμενων (παρ. 4.3.2 της διακήρυξης) και όχι κατά των όρων του διαγωνισμού (παρ. 4.3.1. της διακήρυξης).**

Κανένα ερώτημα ή ένσταση κατά της απόφασης της Οικ. Επιτροπής έγκρισης όρων του διαγωνισμού, δεν υποβλήθηκε, συνεπώς οι οικονομικοί φορείς που υπέβαλλαν προσφορά αποδέχτηκαν τους όρους του διαγωνισμού.

Κατόπιν των παραπάνω, άποψη μας είναι ότι όλες οι ενέργειες έγιναν σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, τα αναφερόμενα στην προσφυγή θεωρούνται αβάσιμα και η προσφυγή θα πρέπει να απορριφθεί.». Ομοίως, ο παρεμβαίνων οικονομικός φορέας, επί του ανωτέρω λόγους προσφυγής υποστηρίζει στις σελ. 7-8 της ασκηθείσας παρέμβασής του, τα ακόλουθα: «3. Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές.

Σύμφωνα με το άρθρο 88 του ν. 4412/2016, υπό τον τίτλο «Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές (άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ)» ορίζεται ότι: «1. Όταν οι προσφορές φαίνονται ασυνήθιστα χαμηλές σε σχέση με τα έργα, τα αγαθά ή τις υπηρεσίες, οι αναθέτουσες αρχές απαιτούν από τους οικονομικούς φορείς να εξηγήσουν την τιμή ή το κόστος που προτείνουν στην προσφορά τους, εντός

Αριθμός Απόφασης: 1095/2020

αποκλειστικής προθεσμίας, κατά ανώτατο όριο δέκα (10) ημερών από την κοινοποίηση της σχετικής πρόσκλησης της αναθέτουσας αρχής.

Περαιτέρω, έχει κριθεί νομολογιακά, αναφορικά με την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ελέγχει την αξιοπιστία μιας προσφοράς, ότι απορρέει από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών ως προς αυτήν, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 69της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ το οποίο ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το άρθρο 88 του ν. 4412/2016, έχει ως κύριο σκοπό να μην αποκλείεται προσφέρων από τη διαδικασία χωρίς να του έχει δοθεί η δυνατότητα να δικαιολογήσει το περιεχόμενο της προσφοράς του η οποία φαίνεται υπερβολικά χαμηλή. Συνεπώς, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αρμόδια επιτροπή αξιολογήσεως να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται [βλ., επ' αυτού, αναφορικά με εννοιολογικά ταυτόσημες διατάξεις με αυτές του άρθρου 69 της Οδηγίας 2014/24 τις αποφάσεις της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA* κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.85, της 6ης Ιουλίου 2005, *TQ3 Travel Solutions Belgium* κατά Επιτροπής, T 148/04, EU:T:2005:274, σκέψεις 49 και 50 της 11ης Μαΐου 2010, *PC Ware Information Technologies* κατά Επιτροπής, T 121/08, EU:T:2010:183, σκέψη 72 της 5ης Νοεμβρίου 2014, *Computer Resources International (Luxembourg)* κατά Επιτροπής, T 422/11, EU:T:2014:927, σκέψη 57, και της 15ης Σεπτεμβρίου 2016, *European Dynamics Luxembourg* και *Ευρωπαϊκή Δυναμική* κατά Επιτροπής, T 698/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:476, σκέψη 59]. Τέτοιες αμφιβολίες μπορεί να υφίστανται, μεταξύ άλλων, εάν προκύπτει αβεβαιότητα ως προς, το κατά πόσον ορισμένη προσφορά τηρεί τη νομοθεσία της χώρας εντός της οποίας πρέπει να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, στον τομέα αμοιβών του προσωπικού, συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και τηρήσεως των κανόνων ασφάλειας και υγιεινής στον χώρο εργασίας ή των πωλήσεων επί ζημία (απόφαση της 8ης

Οκτωβρίου 2015, Secolux κατά Επιτροπής, T90/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:772, σκέψη 62).

Εν προκειμένω, η Επιτροπή Διαγωνισμού δεν έκρινε, ούτε είχε αμφιβολίες ως προς το ύψος της προσφοράς μας και την αξιοπιστία της.».

27. Επειδή, η αρχή του ελεύθερου και αποτελεσματικού ανταγωνισμού συνδέεται κατά το ίδιο ενωσιακό δίκαιο και με την προώθηση συμμετοχής των Μικρών και Μεσαίων Επιχειρήσεων (ΜΜΕ), στις αντίστοιχες διαδικασίες ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων (βλ. ενδεικτικά και Αποφάσεις ΑΕΠΠ με αρ. 154, 39/2017), ως μοχλός άσκησης ανταγωνιστικής πίεσης και ως εκ τούτου αύξησης του αποτελεσματικού ανταγωνισμού, με ταυτόχρονο γνώμονα τα ιδιαίτερα κοινωνικά γνωρίσματα και χαρακτήρα της μικρομεσαίας επιχειρηματικότητας, στοιχείο η έμφαση επί του οποίου αποτελεί ειδικότερη εξέλιξη σε σχέση με το προϊσχύσαν αντίστοιχο ενωσιακό πλαίσιο (βλ. αιτιολογικές σκέψεις 1, 50, 61, 63, 68, 74 και ιδίως 78-80, 101, 122 του Προοιμίου Οδηγίας 2014/24/ΕΕ και αρ. 83 αυτής όπου η συμμετοχή των ΜΜΕ τίθεται ως δείκτης αποτελεσματικής διακυβέρνησης του συστήματος δημοσίων συμβάσεων). Αντίστοιχα, λόγω του ότι η έννοια «ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά» δεν ορίζεται στις διατάξεις του Ν. 4412/2016 αλλά ούτε και στο προϊσχύον νομικό πλαίσιο περί ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων. Ωστόσο, έχει κριθεί ότι το ασυνήθιστα χαμηλό της προσφοράς πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τη σύνθεση της προσφοράς και με τη φύση της επίμαχης παροχής (απόφαση της 28^{ης} Ιανουαρίου 2016, Agriconsulting Europe κατά Επιτροπής, T-570/13, EU:T:2016:40, σκέψη 55 και απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.83). Ειδικότερα, η έννοια περί ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς δύναται να καθορίζεται με αναφορά στην υπό ανάθεση σύμβαση, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συνθήκες αυτής, αλλά και στο εάν τα οικονομικά στοιχεία του προσφέροντος την εμφανιζόμενη ως ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά οικονομικού φορέα, αναφερόμενα με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο, πληρούν τις προϋποθέσεις

υπαγωγής στην εν λόγω έννοια (πρβλ. ΕΑ ΣΤΕ 866/2008 και ΔΕφΑΘ 217/2013 αναφορικά με την ερμηνεία της οικείας έννοιας υπό το προϊσχύον καθεστώς ανάθεσης δημοσίων συμβάσεων). Επομένως, αποδεικνύεται ειδικώς και ορισμένως με την προσκόμιση στοιχείων, μεταξύ άλλων και προσφορών με έκπτωση, σε παρόμοιους διεξαχθέντες διαγωνισμούς (89/2008 Πράξη ΕΛΣυν).

28. Επειδή, περαιτέρω, έχει κριθεί νομολογιακά, αναφορικά με την υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να ελέγχει την αξιοπιστία μιας προσφοράς, ότι απορρέει από την προηγούμενη ύπαρξη αμφιβολιών ως προς αυτήν, λαμβανομένου υπόψη ότι το άρθρο 69 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ το οποίο ενσωματώθηκε στην εθνική έννομη τάξη με το άρθρο 88 του Ν. 4412/2016, έχει ως κύριο σκοπό να μην αποκλείεται προσφέρων από τη διαδικασία χωρίς να του έχει δοθεί η δυνατότητα να δικαιολογήσει το περιεχόμενο της προσφοράς του η οποία φαίνεται υπερβολικά χαμηλή. Συνεπώς, μόνον εφόσον προκύπτουν τέτοιες αμφιβολίες οφείλει η αρμόδια επιτροπή αξιολογήσεως να ζητήσει τις προσήκουσες διευκρινίσεις ως προς τη σύνθεση της προσφοράς, προτού, ενδεχομένως, την απορρίψει. Αντιθέτως, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το εν λόγω άρθρο δεν εφαρμόζεται [βλ., επ' αυτού, αναφορικά με εννοιολογικά ταυτόσημες διατάξεις με αυτές του άρθρου 69 της Οδηγίας 2014/24 τις αποφάσεις της 4^{ης} Ιουλίου 2017, European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, Τ 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.85, της 6^{ης} Ιουλίου 2005, TQ3 Travel Solutions Belgium κατά Επιτροπής, Τ-148/04, EU:T:2005:274, σκέψεις 49 και 50· της 11^{ης} Μαΐου 2010, PC-Ware Information Technologies κατά Επιτροπής, Τ-121/08, EU:T:2010:183, σκέψη 72· της 5^{ης} Νοεμβρίου 2014, Computer Resources International (Luxembourg) κατά Επιτροπής, Τ-422/11, EU:T:2014:927, σκέψη 57, και της 15^{ης} Σεπτεμβρίου 2016, European Dynamics Luxembourg και Ευρωπαϊκή Δυναμική κατά Επιτροπής, Τ-698/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2016:476, σκέψη 59]. Τέτοιες αμφιβολίες μπορεί να υφίστανται, μεταξύ άλλων, εάν προκύπτει αβεβαιότητα ως προς, αφενός, το κατά πόσον ορισμένη προσφορά τηρεί τη νομοθεσία της χώρας εντός της

οποίας πρέπει να παρασχεθούν οι υπηρεσίες, στον τομέα αμοιβών του προσωπικού, συνεισφοράς στο σύστημα κοινωνικής ασφάλισης και τηρήσεως των κανόνων ασφάλειας και υγιεινής στον χώρο εργασίας ή των πωλήσεων επί ζημιά, και, αφετέρου, το κατά πόσον στην προσφερόμενη τιμή ενσωματώνονται όλες οι δαπάνες που προκύπτουν από τις τεχνικές πτυχές της προσφοράς (απόφαση της 8^{ης} Οκτωβρίου 2015, Secolux κατά Επιτροπής, T-90/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:772, σκέψη 62). Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι η εκ μέρους της αναθέτουσας αρχής εκτίμηση του κατά πόσον συντρέχει περίπτωση υπερβολικά χαμηλής προσφοράς διενεργείται σε δύο στάδια. Σε ένα πρώτο στάδιο, η αναθέτουσα αρχή οφείλει να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές «φαίνονται» ασυνήθιστα χαμηλές. Η χρήση του ρήματος «φαίνονται» σημαίνει ότι η αναθέτουσα αρχή προβαίνει σε μία εκ πρώτης όψεως εκτίμηση του κατά πόσον οι προσφορές είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Ως εκ τούτου, δεν επιβάλλεται στην αναθέτουσα αρχή η υποχρέωση να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διεξοδική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά. Δηλαδή η αναθέτουσα αρχή οφείλει μόνο να εκτιμήσει αν οι υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ένδειξη ικανή να δημιουργήσει την υποψία ότι ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που η προσφερόμενη τιμή σε υποβληθείσα προσφορά είναι σημαντικά χαμηλότερη από εκείνη που προσφέρεται με τις λοιπές προσφορές ή από τη συνήθη αγοραία τιμή. Αν δεν υπάρχει τέτοια ένδειξη στις υποβληθείσες προσφορές και αυτές δεν φαίνονται συνεπώς ασυνήθιστα χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή δύναται να συνεχίσει την αξιολόγησή τους και τη διαδικασία αναθέσεως της συμβάσεως. Αντιθέτως, αν υφίστανται ενδείξεις ικανές να δημιουργήσουν την υποψία στην αναθέτουσα αρχή ότι ορισμένη προσφορά ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλή, τότε αυτή οφείλει να προβεί, σε δεύτερο στάδιο, στον έλεγχο της συνθέσεως της προσφοράς προκειμένου να βεβαιωθεί ότι η προσφορά δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Όταν προβαίνει στον έλεγχο αυτό, η αναθέτουσα αρχή υποχρεούται να παρέχει στον οικείο προσφέροντα τη δυνατότητα να εκθέσει τους λόγους για τους οποίους ο ίδιος εκτιμά ότι η προσφορά του δεν είναι ασυνήθιστα χαμηλή. Η αναθέτουσα

αρχή οφείλει στη συνέχεια να εκτιμήσει τις δοθείσες εξηγήσεις και να κρίνει αν η συγκεκριμένη προσφορά είναι ασυνήθιστα χαμηλή, οπότε υποχρεούται να την απορρίψει (βλ. σχετικά απόφαση της 4ης Ιουλίου 2017, *European Dynamics Luxembourg SA κατά Οργανισμού Σιδηροδρόμων της Ευρωπαϊκής Ένωσης*, T 392/15, ECLI:EU:T:2017:462 σκ.86-89).

29.Επειδή, ομοίως το ΔΕΕ επεσήμανε με σαφήνεια ότι εναπόκειται στην αναθέτουσα αρχή πρώτον, να εντοπίσει τις ύποπτες προσφορές, δεύτερον, να παράσχει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις τη δυνατότητα να αποδείξουν τη σοβαρότητα των προσφορών τους, ζητώντας τους τις διευκρινίσεις που η αναθέτουσα αρχή κρίνει σκόπιμες, τρίτον, να εκτιμήσει τη λυσιτέλεια των εξηγήσεων που παρείχαν οι ενδιαφερόμενοι και, τέταρτον, να αποφασίσει σχετικά με το αν θα δεχθεί ή αν θα απορρίψει τις προαναφερθείσες προσφορές. [βλ. συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-285/99 και C-286/99, *Lombardini και Mantovani* (2001) Συλλογή I-9233 σκ. 55].

30.Επειδή, εν προκειμένω, η δικαιολόγηση αυτής της δυνατότητας εκτίμησης των αναθετουσών αρχών δεν συνεπάγεται την απεριόριστη άσκηση διακριτικής ευχέρειας κατά την εκτίμηση αλλά και την ενδεχόμενη απόρριψη των ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών και οι αποφάσεις τους θα πρέπει να καθοδηγούνται από τις γενικές αρχές των οδηγιών για τις δημόσιες συμβάσεις και της ΣΛΕΕ και να τηρούν τις γενικές αρχές δικαίου και ιδίως την αρχή της νομιμότητας και της χρηστής διοίκησης. Ειδικότερα, στο πεδίο των δημοσίων συμβάσεων σύμφωνα με το άρθρο 18 «Αρχές εφαρμοζόμενες στις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων» του Ν. 4412/2016 (ομοίως άρθρο 18 της Οδηγίας 2014/24/ΕΕ), οι αναθέτουσες αρχές οφείλουν να καθοδηγούνται και από την αρχή απαγόρευσης των διακρίσεων και του ελεύθερου ανταγωνισμού. Εξάλλου, ακόμη και ελλείψει χαρακτηριστικών που δημιουργούν διακρίσεις, η αρχή του ελεύθερου ανταγωνισμού μπορεί να επιβάλει πρόσθετους περιορισμούς στην ικανότητα της αναθέτουσας αρχής να δέχεται ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, εμποδίζοντάς την να το πράξει εάν η αποδοχή της ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς δημιουργεί ή ενισχύει στρέβλωση του

ανταγωνισμού στην εν λόγω αγορά. Επομένως, οι αναθέτουσες αρχές θα πρέπει τουλάχιστον να αποτρέπονται από την αποδοχή ασυνήθιστα χαμηλών προσφορών που υποβάλλονται από μια επιχείρηση με δεσπόζουσα θέση, καθώς και από ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές που θα μπορούσαν να αποδειχθούν ως αποτέλεσμα συμπαιγνιακών συμφωνιών μεταξύ υποψηφίων που είχαν ως στόχο την κατανομή της αγοράς (δηλαδή ως παράδειγμα εναλλαγής προσφορών, μπιόκοτάζ άλλων υποψηφίων κ.λπ.). (Βλ. Dr Albert Sanchez Graells -*Rejection of abnormally low and non-compliant tenders in EU public procurement: A comparative view on selected jurisdictions*).

31. Επειδή, από τις διατάξεις του άρθρου 88 του Ν. 4412/2016, συνάγεται ότι η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς δύναται να νοθεύσει τον ανταγωνισμό και να πλήξει την επί ίσοις όροις συμμετοχή των ενδιαφερομένων στους διαγωνισμούς για την ανάθεση δημοσίων συμβάσεων, αφού με τη μεθόδευση αυτή οι λοιποί υποψήφιοι αποκλείονται κατά το στάδιο αξιολόγησης των οικονομικών προσφορών και η διαδικασία αποβαίνει υπέρ του διαγωνιζομένου εκείνου που προσφέρει τις υπηρεσίες του αντί αδικαιολόγητα χαμηλού, σε σχέση με τα κρατούντα στην αγορά, τιμήματος. Περαιτέρω, η υποβολή ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς – ως τέτοιας προφανώς νοουμένης και της οικονομικής προσφοράς που αν και φαίνεται ότι καλύπτει το κόστος παροχής των ζητούμενων υπηρεσιών δεν καταλείπει εύλογο εργολαβικό κέρδος, δηλαδή χρηματικό όφελος τέτοιας έκτασης που να δικαιολογεί τη συμμετοχή στη διαδικασία του διαγωνισμού – διακινδυνεύει και το δημόσιο συμφέρον, στο μέτρο που ο ανάδοχος ενδέχεται, κατά λογική ακολουθία, να επιχειρήσει κατά την εκτέλεση της σύμβασης να καλύψει τη ζημία που υφίσταται, εξαιτίας του αδικαιολόγητα χαμηλού τιμήματος, σε βάρος της ποιότητας ή και της ποσότητας των παρεχόμενων υπηρεσιών (βλ. σχετικά S. Arrowsmith, *The Law of Public and Utilities Procurement* (2005) σελ. 532-534; P Trepte, *Regulating Procurement. Understanding the Ends and Means of Public Procurement Regulation* (Oxford, Oxford University Press, 2004) σελ.165-166 and 197; και P Trepte, *Public Procurement in the EU: A Practitioner's Guide*, 2^η

έκδοση (Oxford, Oxford University Press, 2007,σελ.474, και AR Engel, Managing Risky Bids, Handbook of Procurement (Cambridge, Cambridge University Press, 2006) σελ. 322, 326.

32.Επειδή, συνοψίζοντας, προς αποτροπή των δυσμενών αυτών συνεπειών, καθιερώνεται διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής στον εντοπισμό των προσφορών, οι οποίες εμφανίζονται ως ασυνήθιστα χαμηλές, εκτός εάν κάποιος διαγωνιζόμενος προβάλει ενώπιον αυτής ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζομένου, οπότε γεννάται υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής να απαντήσει με σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών, αφού προηγουμένως ζητήσει σχετικές διευκρινίσεις από τον διαγωνιζόμενο που φέρεται ότι έχει υποβάλει την ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά (βλ. ΣΤΕ 4249/2010, 3546/2009, ΕΑΣΤΕ 295/2011, 1260, 41/2010, 815, 747, 127/2009, 1079, 1069/2009, 866, 187, 45/2008, ΔΕφΑθ (ακυρωτικό) 1528/2014, και ΕλΣυν VI Τμ. 70/2012, 3202, 2235, 2234, 2232, 2090, 584/2011, 3678, 3355, 3134/2009 και ΑΕΠΠ 349/2018 σκ. 33).

33.Επειδή, ενόψει των όσων ειπώθηκαν στις προηγούμενες σκέψεις, κατά την κρίση του Κλιμακίου, πρέπει να γίνουν δεκτές οι ακόλουθες παραδοχές. Η προσφεύγουσα επιχειρεί να δομήσει τους ισχυρισμούς της, όπως περιλαμβάνονται στον επικουρικά προβαλλόμενο, τέταρτο λόγο της προσφυγής της, αποκλειστικά και μόνο στη μεγάλη διαφορά που χωρίζει τις δύο προσφερόμενες εκπτώσεις των δύο υποψηφίων, ήτοι 65,06% του παρεμβαίνοντος οικονομικού φορέα, έναντι μόλις 8% της προσφεύγουσας. Ωστόσο, έχει κριθεί (βλ. *ad hoc* ΑΕΠΠ 578/2020) ότι προκειμένου να ενεργοποιηθεί αυτή η δέσμια υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής, πριν προβεί σε ουσιαστική αξιολόγηση της προσφοράς ενός οικονομικού φορέα, να καλέσει αυτόν προς παροχή πρόσθετων στοιχείων, γεγονός που συνιστά εκ του νόμου απαραίτητη προϋπόθεση για την αξιολόγηση της προσφοράς του πριν τη διατύπωση της τελικής κρίσης της αναθέτουσας αρχής, σχετικά με τον

ασυνήθιστα χαμηλό ή όχι χαρακτήρα της προσφοράς εκάστου υποψηφίου, προϋποθέτει την προβολή εκ μέρους έτερου υποψηφίου και εν προκειμένω, της προσφεύγουσας, ειδικών και συγκεκριμένων ισχυρισμών περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς. Υπό αυτή την έννοια και όπως αναφέρθηκε ήδη στη σκέψη 32 της παρούσας, η κατ' αρχήν αναγνωριζόμενη εκ του νόμου διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής, να εντοπίσει τυχόν ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές, τρέπεται σε υποχρεωτική για αυτήν και άρα δημιουργεί δέσμια αυτής αρμοδιότητα να κρίνει και να αξιολογήσει την υποβληθείσα προσφορά του παρεμβαίνοντος ως τέτοια, μόνο εφόσον θα είχαν υποβληθεί συγκεκριμένες αιτιάσεις εκ μέρους της προσφεύγουσας που να θεμελιώνουν έναν τέτοιο ισχυρισμό. Σε αντίθεση με τα υποστηριζόμενα από την προσφεύγουσα, η αναθέτουσα αρχή προβάλλει ότι δεν διαπιστώθηκε κατά την αξιολόγηση των προσφορών των υποψηφίων και δη της υποβληθείσας προσφοράς του παρεμβαίνοντος, ότι αυτή δημιουργούσε υπόνοιες ή ενδείξεις ότι ήταν ασυνήθιστα χαμηλή. Εξάλλου, η προσφεύγουσα υποστηρίζει χαρακτηριστικά ότι: *«Όπως αναδεικνύεται από την Τεχνική Περιγραφή, το έργο απαρτίζεται από τμηματικές επεμβάσεις, διάσπαρτες χωρικά και χρονικά, ενώ προβλέπονται και επεμβάσεις σε χρόνο και τόπο απροσδιόριστο καθώς θα ανακύψουν κατά την διάρκεια της εκτέλεσης της σύμβασης. Επομένως πρόκειται για ένα έργο ιδιαίτερος κοστοβόρο, με ιδιαίτερα αυξημένες σταλίες σε μηχανήματα και προσωπικό. Άλλωστε στον δικτυακό τόπο του διαγωνισμού δεν υπάρχουν σχέδια, που να αποτυπώνονται οι απαιτούμενες εργασίες, γεγονός που επιβεβαιώνει τα ανωτέρω, δηλαδή πως πρόκειται για τοπικές, περιορισμένης έκτασης, εργασίες, οι περισσότερες εκ των οποίων θα ανακύψουν κατά την διάρκεια της σύμβασης.*

Η ιδιαιτερότητα του συγκεκριμένου έργου επιβεβαιώνεται και από την μικρή συμμετοχή που αναπτύχθηκε παρόλη την τήρηση της νόμιμης δημοσιότητας.

Η προσβαλλόμενη επομένως είναι ακυρωτέα και για το λόγω ότι ενώ δημοπρατείται, ένα έργο με ιδιαιτερότητες, τόσο από τεχνική όσο και από χρηματοοικονομική άποψη, παρέλειψε να διαπιστώσει ως όφειλε ότι οι δύο

προσφορές που κατατέθηκαν, έχουν εξαιρετικά μεγάλη διαφορά μεταξύ τους, ο οικονομικός φορέας «...», έχει μέσο όρο προσφερόμενης έκπτωσης 65,06%, έναντι της δικής μας προσφοράς με έκπτωση 8%, και παρέλειψε να καλέσει τον οικονομικό φορέα «...» να εξηγήσει την τιμή ή το κόστος που προτείνει στην προσφορά του, σύμφωνα με το ν. 4412/2016 άρθρο 88 «Ασυνήθιστα χαμηλές προσφορές».». Υπό την έννοια αυτή και σύμφωνα με όσα αναπτύχθηκαν διεξοδικά ανωτέρω στις σκέψεις 27-32 της παρούσας, η υποβληθείσα προσφορά του παρεμβαίνοντος, κατά την κρίση της αναθέτουσας αρχής, όπως διατυπώθηκε, εντός των πλαισίων της διακριτικής της ευχέρειας, δεν «φαίνεται» εκ πρώτης όψεως κατά την ίδια τη διατύπωση του άρθρου 88 του νόμου να πληροί τις προϋποθέσεις ώστε να χαρακτηριστεί ασυνήθιστα χαμηλή, συνδεδεμένη με τις ειδικές συνθήκες της κρινόμενης υπό ανάθεση σύμβασης. Μάλιστα, όπως ήδη ειπώθηκε, το ασυνήθιστα χαμηλό της προσφοράς πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τη σύνθεση της προσφοράς και τη φύση της επίμαχης παροχής και δύναται να καθορίζεται με αναφορά στην υπό ανάθεση σύμβαση, στα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και συνθήκες αυτής, αλλά και στο εάν τα οικονομικά στοιχεία του προσφέροντος την εμφανιζόμενη ως ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά οικονομικού φορέα, αναφερόμενα με συγκεκριμένο και ειδικό τρόπο, πληρούν τις προϋποθέσεις υπαγωγής στην εν λόγω έννοια. Η αξιολόγηση μιας υποβληθείσας προσφοράς υπό αυτό το πρίσμα, οφείλει να οδηγεί στη διαπίστωση της ύπαρξης βάσιμων αμφιβολιών ως προς τον ασυνήθιστα χαμηλό χαρακτήρα της προσφοράς του υποψηφίου. Συναφώς, έχει κριθεί ότι, στην περίπτωση που μια προσφορά δεν φαίνεται υπερβολικά χαμηλή, το άρθρο 88 του Ν. 4412/2016 δεν τυγχάνει εφαρμογής. Ως εκ τούτου, δεν επιβάλλεται στην αναθέτουσα αρχή η υποχρέωση να προβεί αυτεπαγγέλτως σε διεξοδική ανάλυση της συνθέσεως κάθε προσφοράς, προκειμένου να διαπιστώσει ότι αυτή δεν αποτελεί ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά και συνεπακόλουθα, εφόσον δεν προκύπτουν εύλογες υπόνοιες περί του ασυνήθιστα χαμηλού χαρακτήρα μίας προσφοράς, η αναθέτουσα αρχή δεν εμποδίζεται να προχωρήσει περαιτέρω, στην αξιολόγηση των προσφορών, την ανάδειξη του τελικού μειοδότη και την υπογραφή της σύμβασης.

Συμπερασματικά, η αναθέτουσα αρχή οφείλει μόνο να εκτιμήσει αν συγκεκριμένες υποβληθείσες προσφορές περιέχουν ένδειξη ικανή να δημιουργήσει την υποψία ότι ενδέχεται να είναι ασυνήθιστα χαμηλές. Αυτό ισχύει ιδίως στην περίπτωση που η προσφερόμενη τιμή σε υποβληθείσα προσφορά είναι σημαντικά χαμηλότερη από εκείνη που προσφέρεται με τις λοιπές προσφορές ή από τη συνήθη αγοραία τιμή. Αν δεν υπάρχει τέτοια ένδειξη στις υποβληθείσες προσφορές και αυτές δεν φαίνονται συνεπώς ασυνήθιστα χαμηλές, η αναθέτουσα αρχή δύναται να συνεχίσει την αξιολόγησή τους και τη διαδικασία αναθέσεως της συμβάσεως. Ειδικότερα, έχει γίνει δεκτό ότι εύλογη ένδειξη περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς δημιουργείται κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας και όταν οι υπόλοιπες οικονομικές προσφορές απέχουν κατά πολύ από την προσφορά του πρώτου μειοδότη και είναι και οι περισσότερες (βλ. ενδεικτικώς υπ' αριθμ. 235/2017 Απόφαση πρώην 6^{ου} Κλιμακίου Α.Ε.Π.Π, σκέψη 4). Τέλος, όπως επισημάνθηκε και ανωτέρω, καθιερώνεται κατ' αρχήν διακριτική ευχέρεια της αναθέτουσας αρχής στον εντοπισμό των προσφορών οι οποίες εμφανίζονται ως ασυνήθιστα χαμηλές. Υποχρέωση της αναθέτουσας αρχής υπό την έννοια της δέσμιας αυτής αρμοδιότητας, να ελέγξει κατά πόσο μία προσφορά ενδέχεται πράγματι να έχει υποβληθεί ως ασυνήθιστα χαμηλή, γεννάται μόνο, όπως στην προκειμένη περίπτωση, εάν κάποιος διαγωνιζόμενος προβάλλει ενώπιον αυτής ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς περί υποβολής υπερβολικά χαμηλής προσφοράς εκ μέρους άλλου διαγωνιζομένου. Σε αυτή την περίπτωση η αναθέτουσα αρχή οφείλει να απαντήσει με σαφή, ειδική και επαρκή αιτιολογία επί των προβληθέντων ουσιωδών ισχυρισμών, αφού προηγουμένως ζητήσει σχετικές διευκρινίσεις από τον διαγωνιζόμενο που φέρεται ότι έχει υποβάλλει την ασυνήθιστα χαμηλή προσφορά.

34. Επειδή, σύμφωνα με όσα αναλύθηκαν ανωτέρω και όπως έχει κριθεί (βλ. ΑΕΠΠ 349/2018 και 380/2019) σε περίπτωση αποδοχής της προδικαστικής προσφυγής, η Α.Ε.Π.Π. ακυρώνει την προσβαλλόμενη πράξη της αναθέτουσας αρχής ή την προσβαλλόμενη παράλειψή της και αναπέμπει την υπόθεση στην

αναθέτουσα αρχή, προκειμένου η τελευταία να προβεί στην οφειλόμενη ενέργεια, συμμορφούμενη προς την απόφαση της Α.Ε.Π.Π., χωρίς η τελευταία να έχει την εξουσία ούτε να τροποποιήσει την προσβαλλόμενη πράξη ούτε να προβεί η ίδια στην οφειλόμενη ενέργεια, καθ' υποκατάσταση της αναθέτουσας αρχής (βλ. ΕΑ ΣΤΕ 54/2018, σκέψη 8 και την εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συνεπώς, προκειμένου να θεμελιωθεί το βάσιμο ή μη της προσβαλλόμενης απόφασης, ενόψει των αιτιάσεων που περιέχονται στην κρινόμενη προσφυγή, σχετικά με τον ασυνήθιστα χαμηλό χαρακτήρα της προσφοράς της προσωρινής αναδόχου, απαιτείται η προηγούμενη κλήση της τελευταίας από την αναθέτουσα αρχή σύμφωνα με το άρθρο 88 του Ν. 4412/2016 προς παροχή διευκρινίσεων και η διατύπωση ειδικά αιτιολογημένης κρίσης της αναθέτουσας αρχής επί των διευκρινίσεων της προσωρινής αναδόχου και των εν γένει ουσιωδών εκατέρωθεν ισχυρισμών. Κατά τα ως άνω αναφερόμενα επομένως, εν προκειμένω, η Α.Ε.Π.Π. δεν δύναται να υποκαταστήσει την αναθέτουσα αρχή και να ασκήσει η ίδια το πρώτον την αρμοδιότητα αυτής σχετικά με την κρίση περί του ασυνήθιστα χαμηλού χαρακτήρα της προσφοράς του παρεμβαίνοντος, ιδίως, χωρίς να έχει δοθεί σε αυτόν προηγουμένως η δυνατότητα να παράσχει τις απαιτούμενες διευκρινίσεις και να τοποθετηθεί εν συνόλω επί των αιτιάσεων της προσφεύγουσας. Κατά συνέπεια, ο τέταρτος και επικουρικά προβαλλόμενος λόγος προσφυγής που αφορά την ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η οικονομική προσφορά του παρεμβαίνοντος και αναδείχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού, λόγω υποβολής εκ μέρους της ασυνήθιστα χαμηλής προσφοράς, πρέπει να γίνει δεκτός και να αναπεμφθεί η υπόθεση στην αναθέτουσα αρχή, προκειμένου να ζητήσει από τον παρεμβαίνοντα τις ανάλογες διευκρινίσεις, σχετικά με τις προβαλλόμενες από την προσφεύγουσα αιτιάσεις περί του ασυνήθιστα χαμηλού χαρακτήρα της προσφοράς του.

35. Επειδή, κατ' ακολουθίαν πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η κρινόμενη Προδικαστική Προσφυγή.

Αριθμός Απόφασης: 1095/2020

36. Επειδή, ύστερα από την προηγούμενη σκέψη, πρέπει να επιστραφεί το παράβολο που κατέθεσε η προσφεύγουσα (άρθρο 363 παρ. 5 του Ν. 4412/2016).

37. Επειδή, πρέπει να γίνει εν μέρει δεκτή η ασηκθείσα παρέμβαση.

Για τους λόγους αυτούς

Δέχεται εν μέρει την Προδικαστική Προσφυγή.

Ακυρώνει τη υπ' αριθμ. 201/2020 Απόφαση (Απόσπασμα από το υπ' αριθμ. 1701.07.2020 Πρακτικό Συνεδρίασης) της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου ... (ΑΔΑ: ...), δυνάμει της οποίας αποφασίστηκε ομόφωνα η έγκριση του από 23.06.2020 1^{ου} Πρακτικού της Επιτροπής Διενέργειας και Αξιολόγησης Αποτελεσμάτων του Διαγωνισμού, κατά το μέρος που έγινε δεκτή η προσφορά του οικονομικού φορέα με την επωνυμία «...» και αναδείχθηκε αυτός προσωρινός ανάδοχος του διαγωνισμού, σύμφωνα με το σκεπτικό της παρούσας.

Δέχεται εν μέρει την ασηκθείσα παρέμβαση.

Ορίζει την επιστροφή στην προσφεύγουσα του παραβόλου, ποσού επτακοσίων είκοσι πέντε ευρώ (725,00 €).

Κρίθηκε και αποφασίστηκε στις 26 Αυγούστου 2020 και εκδόθηκε στις 14 Σεπτεμβρίου 2020 στον Αγ. Ιωάννη Ρέντη.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Μιχάλης Π. Σειραδάκης

Ελένη Χούλη

α.α. Μαρία Κατσαρού